

Celjski občinski svet

V petek 19. t. m. od 18.20 do 20. se je vršila v mestni posvetovalnici zadnja redna seja celjskega občinskega sveta v tem letu. Župan dr. Goričan je poročal uvodoma, da so vložili obč. odb. dr. Vrečko in tovariši predlog, naj mestna občina posreduje pri predsedništvu vlade in pri banski upravi v Ljubljani, da bi se čimprej omogočila izvolitev redne uprave Celjske mestne hranilnice. Obč. odb. dr. Kalan se je strinjal s tem, da mora imeti Mestna hranilnica redno upravo, kar je gotovo v skladu z naziranjem celega občinskega sveta, ki ima po statutu pravico voliti upravni odbor Mestne hranilnice. Z zakonito osnovanim odlokom je izrekla banska uprava nedavno, da je pred leti od obč. sveta izvoljeni in leta 1927. od trgovinskega ministrstva razpuščeni upravni odbor zopet upostavljen. Pravice občinskega sveta so bile kršene leta 1927., ko je bila razpuščena uprava zavoda, ki je sedaj zopet vpostavljen. Tedaj je po razpustu vodil pošte gerent pet četrt leta, a nikdo se ni oglasil v občinskem svetu, ki bi nastopil proti kršitvi pravic občinskega sveta. Sedaj gre le za to, ali naj ostanejo člani l. 1927. razpuščenega upravnega odbora, ki se naj le dopolni, ali pa se naj v celoti voli nov upravni odbor. Predlagal je, naj občina intervenira v tem smislu, da bi se rešila predstava sedanjih članov upravnega odbora glede dopolnitve starega oziroma volitve novega upravnega odbora. Po kratkih pojasnitvah obč. odb. Posavca je bil sprejet prvotni predlog.

Finančni odsek (referent ob. odb. dr. Vrečko). Najprej so bile nekatere zadeve obravnavane v tajni seji. — JAD Triglavu se zniža veselilna taksa za elitni ples, ki bo 10. januarja 1931. v Celjskem domu, od 20 na 10%. — Občina bo dala popraviti kanal pod hišo g. Jakoba Semeta Za kresijo, ki povzroča večkrat poplave kletnih prostorov. Stroški bodo znašali 3000 Din. — Občina ne bo dala pobeliti vojašnice kralja Aleksandra in napraviti ograje na južni strani vojašnice, ker ni zadevnega kritja v proračunu. — Mestni delavci bodo dobili letos božične nagrade pod istimi pogoji kakor lani. Oženjeni delavci, ki nimajo nad 1.800 Din plače, bodo dobili po 250 Din, samski pa po 200 Din.

Gospodarski odsek (referent obč. odb. prof. Mravljak). Tovarna »Metka« je prosila za prodajo stavbnih parcel med svojo tovarno in tovarno tvrdke Schimmel & Co. pri Sp. Lanovžu. Zemljišče se proda tovarni Schimmel & Co., kateri je bilo že prej obljubljeno, po 20 Din m². V slučaju, da bi se javili interese za parcele na severni strani tovarne »Metka«, bo ta tovarna pravočasno obveščena.

Obrtni odsek (referent obč. odb. Dobovičnik). Občinski svet se je izjavil proti krajevni potrebi za avtobusno koncesijo g. Josipa Dostavnika v Šoštanju za progo Šoštanj—Braslovče Polzela—Celje.

Kulturni in tujsko-prometni odsek (referent obč. odb. Voglar). Sreski sanitetni referent in komponist g. dr. Anton Schwab je prosil, da bi se prekrstila Benjamin Ipavčeva ulica v Ulico bratov Ipavcev, s čemer bi prišla i Gustav i Benjamin Ipavci do veljave. Občinski svet je sklenil, da se naj spremeni naziv tako, da se ulica imenuje Ipavčeva ulica, ker je praktičnejši. — Zadeva preskrbe lastnih prostorov za drž. dvorazredno trgovsko šolo in obnovitve mest-

nega otroškega vrta je bila odložena, ker je stvar zaenkrat še neizvedljiva.

Mestna elektrarna in plinarna (referent obč. odb. Mr. Posavec). Mestna elektrarna ne bo zaračunala električnega toka, ki je bil porabljen na svečani proslavi 17. t. m. v Narodnem domu. — Prošnje nekaterih posestnikov v Gaberju za vpeljavo vodovoda so bile odklonjene. — Tvrški V. Batič v Celju se dovoli vpeljavo vodovoda za obratne svrhe z instalacijo vodometra. — Na tovarniškem kompleksu pri Spod. Lanovžu bodo postavili hidrant s pipo za pitno vodo.

Vodoregulacijski odsek (referent obč. odb. ravn. Brinar). Referent je poročal obširno, v kakem štadiju je sedaj vprašanje regulacije Savinje in o definitivnem projektu. Mestna občina bo dala začasno banski upravi na razpolago znesek do 220 tisoč dinarjev za sondažo terena, nivalma in pisarniška dela, da s tem pospeši začetek regulacijskih del.

Finančni referent dr. Vrečko je v svoji »filipiki« trdil, da objavlja časopisje pristranska poročila o občinskih sejah in da bagatelizira nekatere občinske odbornike, tako n. pr. tudi finančnega referenta. To priliko je porabil, da se je zlasti obregnil ob naš list. Povdarjamo — in to bo mogla potrditi tudi naša javnost —, da priobčujemo zlasti referate g. dr. Vrečka obširno in da nikoli ne »pozabimo« navesti njegovega imena v svojih poročilih. Odločno pa moramo odkloniti, da bi nam g. dr. Vrečko predpisoval, kaj in kako naj pišemo. Če se nam včasih ne zdi potrebno objavljati stenografskih zapiskov kakih izvajanj v občinskem svetu, pa je popolnoma stvar našega žurnalističnega okusa in ocenjevanja.

Obč. odb. dr. Hrašovec je prosil župana za pojasnilo, zakaj ni bil občinski svet vprašan, ko je bilo treba določiti deputacijo, ki se je poklonila predsedniku vlade ob njegovem posetu v Ljubljani, in zakaj ni župan poročal o tem v občinskem svetu. Zahteval je, naj se drugi v sličnih slučajih drugače postopa. Župan je odgovoril, da ni bilo več časa, da bi sklical občinsko sejo in da je imel navodilo, da lahko sam določi deputacijo, v kateri sta bila poleg njega še obč. odb. dr. Vrečko in ravn. Brinar. Obč. odb. Mr. Posavec je izjavil, da sta bila sprejeta od predsednika vlade v Ljubljani on in obč. odb. dr. Voršič le v svojstvu predsednika in podpredsednika razpuščenega upravnega odbora Mestne hranilnice.

Župan je zaključil sejo z božičnim in novoletnim voščilom.

Rafko Salmič †

V soboto 20. t. m. ob 10. dopoldne je umrl v celjski bolnici juvelir gosp. Rafko Salmič v starosti 60 let. Ta vest se je v soboto dopoldne bliskovito raznesla po mestu in potrla vsakega, ki je poznal nepozabnega pokojnika.

Rafko Salmič je bil rojen 12. septembra 1870. v Postojni. Ze kot otrok je kazal igralski talent. L. 1886. je pod Borštnikom skupaj z Verovškom posečal dramatsko šolo v Ljubljani in nastopil v starem gledališču prvič kot Žid v »Revizorju«. Nato je služil pri artiljeriji v Gradcu. Po povratku na Kras se je živalno udeleževal pri raznih narodnih pevskih in igralskih nastopih.

V Celju se je naselil l. 1899. in si

kmalu tu med Slovenci pridobil najboljše prijatelje. Ze takoj ob prihodu se je nastanil v Narodnem domu. Dejansko je sodeloval povsod, kjer je bilo treba ob raznih prireditvah zavračati napade celjske in tuje najete nemškutarke ulice na Slovence v Celju, Ptuj, Slovenski Bistrici. Bile so vroče ure, v katerih je odločevala mnogokdaj predvsem pest. Kot Sokol je l. 1908. nosil Lundrovo krsto v Ljubljani. Kjer se je pojavil v društvih, je s svojo požrtvovalno agilnostjo in ambiciozno ter spretnostjo krepil in oživiljal delo, množil uspehe. Tako pri Sokolu in Celjskemu pevskemu društvu. To je vodil v najslavnejših letih in je v njem za Predanom prevzel v režijo dramatske prireditve ter jim znal dati najpomembnejši, najpopularnejši značaj. Bilo je tedaj treba nacijsko vzgajati slovensko široko celjsko okolico, da ne podleže v boju z mestno gospodo. Naše ljudstvo je v masah hodilo poslušat slovensko besedo v Narodni dom. Te predstave so bile vseskozi nacionalne manifestacije, ki so mogočno vplivale zlasti na mladino. Svoj prvi uspeh v Celju je žel Salmič v »Revčku Andrejčku« kot Anže. Zlasti so bili popularni močni njegovi tipi Ježa, Krjavlja, Mozola, Krpana, Divjega lovca. Mimo vrste komedij pa je režiral tudi mnoge drame in v teh nastopal tudi kot traged. V vlogi Mozola je pozneje kot gost tudi v Ljubljani dosegel zelo lep uspeh.

L. 1910. je potoval v Sofijo na zlet Junakov in je posetil tudi Beograd in Carigrad. Z Balkana se je vrnil z najlepšimi nadami v bodočnost Južnih Slovanov.

Neomajen je Salmič šel tudi skozi svetovno vojno, ki mu je končno pri-

nesla največje zadoščenje za mnoge težke ure, nagrado za vse napore: propast monarhije in z njo nemškega Celja, ustanovitev Jugoslavije. Tej se je takoj javil na službo v opasnih dneh. Zopet se je vrnil na oder in je zdaj v Mestnem gledališču nastopal v novih in starih vlogah kot ljubljene široke publike.

Nekaj let je predsedoval tudi Jugoslovanski Matici in je ob koroškem in rapalskem dnevu vžigal v srcih lepe nade. Lani je bil odlikovan z redom sv. Save.

Leta 1924. mu je kruta usoda ugrabila 15-letnega sina Borisa, ki je bil dedič očetove gledališke umetnosti. Za Rafkom Salmičem žalujejo njegova plemenita življenska družica gospa Ana, gospa hčerka Anica ter sinova Rafko in Savo.

V ponedeljek 22. t. m. popoldne so spremili številni znanci in prijatelji pokojnika iz bolnice do njegovega poslednjega doma na okoliškem pokopališču. Na vrtu bolnice so zapeli pevci žalostinko »Pomladi vse se veseli«, nato pa je krenil dolgi pogrebni spreved skozi mesto na pokopališče. V sprevedu so bili tudi sreski načelnik g. dr. Hubad, poveljnik 39. pp. polkovnik g. Kostić, župan g. dr. Goričan, predsednik okrožnega sodišča g. dr. Vidovič in drugi. Pred krsto so korakali lovci in pevci.

Ob grobnici so zapeli pevci »Bla-gor mu«, nakar so se poslovili od pokojnika s krasnimi besedami sodnik g. dr. Bavdek v imenu celjske podružnice Jugosl. Matice, v imenu celjskih društev, zlasti Dramatičnega društva, Sokola in CPD g. upravitelj Prekoršek in v imenu tovarišev lovcev g. prof. Mravljak, ki je ob koncu svojega govora pozval lov-

PENTA

Prinašamo
na trg zelo praktične in izredno poceni

WIMPASSING-
ženske snežne čevlje

popolnoma iz gume, kateri nas najbolj varujejo proti mrazu, mokroti in blatu, ker so tesno zaprti in se dajo lahko prati. Zapirajo se z zaponko na gumb in so obrobljeni z žametom, a volnena podloga je lešnikove barve. Dobe se v črni, rjavni, lešnikovi in orehovi barvi.

Zares dobri in poceni snežni čevlji za dnevno porabo.

WIMPASSING

Vsi »Wimpassing« gumijasti čevlji nosijo na podplatu gornjo znamenko zvezde

Prodaja na veliko:
PALMA kaučuk d. d.
Zagreb, Pošt. predal 226

ce, naj oddajo zadnji lovski pozdrav s puškami in naj zadoni lovski rog. Gost mrak je že legal na snežno pokrajino, ko so se začeli razhajati prijatelji in znanci Rafka Salmiča, ene najmarkantnejših celjskih osebnosti.

Rafku Salmiču bomo ohranili lepo misel in časten spomin!

Vinko Kukovec — šestdesetletnik

CELJE 23. decembra.

Danes obhaja g. Vinko Kukovec svoj 60. rojstni dan. Ugledni jubilar je bil rojen 23. decembra 1870. pri Sv. Tomažu v Slovenskih goricah kot sin kmečkih staršev. Do 19. leta je pomagal doma staršem na posestvu, nakar je odšel k vojakom in sicer k pionirskemu polku v Korneuburg, kjer je služil tri leta. Po vojaški dobi je obiskoval v Gradcu štiri leta obrtno šolo in nastopil takoj po končanih študijah prakso v Gradcu, na Dunaju, v Budimpešti, Zagrebu in Sarajevu. V Celje je prišel leta 1903., kjer se je že leta 1906. osamosvojil kot tesarski mojster in stavbenik. Že prvo leto je prevzel tesarska dela pri dveh šolskih stavbah. Takoj ob svojem prihodu v Celje je stopil v takratne narodno vrste in se je aktivno udeleževal vsega nacionalnega življenja. Leta 1910. se je poročil s hčerko takratnega okoliškega župana g. Fazarinca na Ostrožnem. Imel je pet otrok, od katerih živijo danes še trije. Leta 1923. je zadela jubilara kruta usoda. V enem letu je pobrala nemila smrt ženo in starejšega sina. Ta nesreča ga je zelo potrla, a njegovi številni posli niso dopuščali, da bi klonil. S svojo živlostjo je ustvaril iz majhne obrti na Lavi precejšnje podjetje — lesno trgovino in stavbno podjetje, znano širom domovine.

Vzlic veliki zaposlitvi je jubilar neumoren delavec na društvenem in javnem polju. V dokaz, kako vsestransko je njegovo delovanje, naj navedemo le nekaj javnih funkcij. Že nad osem let je agilen podžupan okoliške občine celjske, bil je član bivšega okrajnega zastopa in je podpredsednik sedanjega cestnega odbora. Je predsednik Obrtnega društva v Celju, predsednik zadruga »Obrtni dom« v Celju, odbornik Zveze obrtnih društev dravske banovine v Celju, Trgovsko-obrtno kreditne zadruga v Celju, okrajnega kmetijskega odbora, član nadzorstva Celjske posojilnice, odbornik Cerkevno konkurenčnega odbora in blagajnik Obrtno - nadaljevalne šole v Celju. Skoro vsa leta je bil predsednik bivše krajevne organizacije SDS za Celje okolico. Je vnet član Sokola, Jugoslovenske maticé, Ciril-Metodove družbe in skoro vseh kulturnih in gospodarskih društev v Celju. Za svoje neutrudljivo in vsestransko delovanje je bil odlikovan z redom Sv. Save IV. stopnje. G. Vinko Kukovec ima še dva brata, eden je odvetnik in minister v p. v Mariboru, drugi pa doma posestnik, ter eno sestro, ki je trgovka v Mali Nedelji.

Jubilantu iskreno želimo, da bi ostal še mnogo let čvrsto ohranjen med nami in se udeleževal v organizacijah in korporacijah še dalje z uspehi v prid javnosti.

Delovanje CPD

Agilno celjsko pevsko društvo je zaključilo svoje 36. poslovno leto z občnim zborom, ki se je vršil v petek 19. t. m. zvečer v pevski sobi v Narodnem domu ob lepi udeležbi članstva.

Društveni predsednik g. prof. Fink je v svojem govoru ugotovil lep napredek, ki ga je doseglo v minulem poslovnem letu CPD, ki uživa med celjskim prebivalstvom dovolj priznanja. Starešina celjskih pevcev g. Ivan Likar se je pristrčno zahvalil društvu za odlikovanje, ki mu ga je podelilo s tem, da ga je imenovalo za svojega častnega člana.

Tajnik g. Misja je poročal m. dr., da šteje društveni zbor 23 pevk in

Manufakturna in modna trgovina

Pri

„ANTONU“

Celje, Gosposka ulica 2

Splošno znano nizke cene.
Nadvse važno za ženine
in neveste.

29 pevcev, 194 podpornikov, 8 častnih članov, 4 ustanovnike in 2 pokrovitelja, skupno 260 članov. Število podpornih članov je letos znatno naraslo. Naštel je tudi prireditve in druge dogodke, pri katerih je društvo sodelovalo z lepim uspehom.

Blagajniško poročilo g. rav. Skaze izkazuje 5.535.40 Din gotovine, kar znači velik napredek napram lanskemu letu. Blagajnik se je zahvalil javnosti, ki je podprla društvo s prispevki. Po poročilu revizorjev je dobil blagajnik absolutorij z zahvalo. Pevovodja g. Šegula je poročal, da je arhiv letos narasel za 26 števk v vrednosti 1000 Din. Obisk pevskih vaj je znašal povprečno 60%.

- HRANILNA - POMOČ LJUDSTVU

Pri današnjem pomanjkanju denarja se Vam nudi prilika da si prihranite istega, ako kupujete blago pri tvrdki

ANTON BRUMEC
trgovina manufakturnega in modnega blaga

Pri volitvi je bil izvoljen naslednji odbor: predsednik g. prof. Fink, odborniki gg. Ažman, Skaza, Misja, ga. Trojeva ter gg. Šegula, Jager in S. Šoline, revizorja sta gg. Zalokar in Oražem.

Pri slučajnostih je omenil pevovodja g. Šegula, da namerava v marcu vprizoriti kako večje delo z orkestrom. Pozval je članstvo, naj prihaja redno k vajam. Prihodnja pevska vaja bo v petek 2. januarja.

Predsednik je z lepimi bodrilnimi besedami zaključil občni zbor, ki je pokazal, da uživa CPD po vsej pravici iskrene simpatije javnosti za idealno kulturno delo.

DOMAČE VESTI

d Kraljeve božične čestitke vojski.

»Vojni list« objavlja naslednjo kraljevo božično čestitko vojski: Nastopajoče svete praznike Kristusovega rojstva čestitam vsem oficirjem, vojaškim uradnikom, podoficirjem, kaplarjem in redovom drage mi vojske in mornarice z željo, da jih vidim vedno čile in udane pri vršenju svojih dolžnosti do svojega vrhovnega komandanta in do domovine za njen napredek in srečno bodočnost. S takimi željami naj bodo vsakomur srečni prazniki. — Aleksander.

d Božične počitnice na šolah. Kr. banska uprava dravske banovine objavlja: Glede na to, da se v zadnjem času česče pojavljajo obolenja učencev, je ministarstvo prosvete odredilo, da se v tekočem šolskem letu začne na vseh osnovnih, meščanskih, srednjih in strokovnih šolah božični odmor 23. decembra 1930. in traja do 15. januarja 1931. V tem času naj starešine zavodov izvrše desinfekcijo šolskih prostorov, v kolikor bo to potrebno.

d Gostilničarska pivovarna d. d. v Laškem. Subskribentom Gostilničarske pivovarne d. d. v Laškem bodo v prihodnjih dneh razposlana navodila glede vplačevanja delnic. Opozarjajo se, da naj z vplačili ne odlagajo, in tako omogočijo čimprejšnje sklicanje občnega zbora delničarjev, za kar je potrebno, da je vplačan najmanj zakonito določeni del kapitala.

d Uradni dan Sreskega gremija trgovcev v Celju za člane trgovce v gornjegrajskem srezu bo v tem mesecu zaradi praznikov izjemoma v sredo 24. t. m. in sicer od 9. do 11. dopoldne v Gornjem gradu v posebni sobi gostilne Šar. b. — Načelstvo.

d Vabilo na naročbo »Gasilca«. Predsedstvo Jugoslovenske gasilske zveze v Ljubljani objavlja: Vsem županstvom dravske banovine je kraljevska banska uprava s svojo okrožnico II-No. 29.385 z dne 17. septembra t. l. priporočila naročbo strokovnega lista »Gasilca«, ki ima biti s 1. januarjem 1931. mesečnik, in je dovolila občinam vnašati vsakoletno naročnino v znesku 30 dinarjev v proračun. Temu povabilu se je odzvala doslej še prav neznatna množina naročnikov. Ker se bliža odločitev, ali bo mogoče izdajati list »Gasilca« kot mesečnik, opozarjamo vsa županstva na to priporočilo.

lo s prošnjo, naj blagovolijo naročiti list zanesljivo do konca meseca decembra, da bo omogočena s tem določitev naklade za prvo številko.

d Slabo vreme? Snežne čevlje je treba poiskati v miru, naglica se maščuje. Snežni čevlji se ne smejo samo dobro prilagati, nego morajo biti tudi v skladu s krojem in barvo obleke. Sedaj je čas, da si prekrbite dobre in cenene Wimpasing čevlje. Ne čakajte več. Wimpasing čevlji so vsako zimo hitro razprodani. Zahtevajte Wimpasing čevlje z rdečo zvezdno znamko, znamenjem za prvovrstno blago.

d Pri zastajajoči telesni potrebi, napetem trebuhu, odvečni želodčni kislini, glavobolu, razdražljivosti, tesnobnem počutku, splošni slabosti, utrujenosti odvaja zelo mila naravna »Franc Jožefova« grenčica v želodcu in črevesu nabrane zaostanke prebave in prepreči v mnogih slučajih, da se ne pojavi vnetje slepiča. Najznamenitejši zdravniki tega stotletja so se posluževali »Franc Jožefove« vode pri možeh, ženah in otrokih z največjim uspehom. »Franc Jožefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

d Dunajska vremenska napoved za sredo 24. decembra: Severne Alpe: Mimogrede jasno in milo vreme. Pozneje padavine z naraščanjem temperature na vidiku. Južne Alpe: Večinoma oblačno, ponekod padavine, milo vreme.

Veseli Božič
Srečno Novo leto

želi

Maxim

Najnovejša Ditmarjeve petrolejske plinske svetiljke.

Generalno zastopstvo za Jugoslavijo:

Kostanjšek, Celje, Ljubljanska cesta 5te. 21

PRVOVRSTNO prekajeno svinjsko meso, kranjske klobase, domači emendolski in latrapistovski sir, Gavrilovićevo salamo, sardine, mesne konzerve in pastete, vedno sveže priporočila **ANTON FAZARINC - CELJE.**

Vsem cenj. čitateljem in inserentom želita vesel in srečen Božič
redakcija in uprava.

Današnja številka obsega 12 strani in stane 2 Din. Prihodnja, noveletna številka bo izšla v torek 30. t. m. popoldne zopet v povečanem obsegu. Voščila in oglase za to številko sprejemamo do ponedeljka 29. t. m. ob 3. popoldne.

Današnji številki smo priložili koledarje in poštne položnice za poravnave naročnine.

Iz Celja in okolice

c Božičnica revnih otrok na okoliški osnovni šoli v Celju se je vršila 22. t. m. Sneg je zapadel, pusto in mrzlo je bilo v pondeljek. Premraženih otroci so tekli po cestah in ulicah, da čimprej pridejo v šolo. Tiščali so roke v žepih in skrivali ušesa in obraze pod pokončnimi ovratniki sukenj. V šolski telovadnici pa je bilo lepo in toplo. Učiteljstvo je s pomočjo mnogih dobrotnikov in prijateljev naše dece napravilo lepo božičnico. 250 otrok je bilo obdarovanih. Kako željno so pričakovala drobna očesca daril! Spredaj je stalo božično drevo, od tal do vrha pokrito s svilenim snegom in ožarjeno z mnogimi lučicami. G. upravitelj Voglar je stopil pred otroke in jim na kratko razložil pomen božičnega praznika. Božje dete je prišlo na svet, da tolaži vse revne in zapuščenke. Otrokom prinese Božič veselje, ker se otroci obdarujejo. Tudi vi revni boste danes v šoli obdarovani. Šola bi danes rada vse obdarila in jim pomagala. Toda ona tega ne zmora, preveč je revnih otrok, osrečiti je mogla le najrevnejše. Nato je še opomnil otroke, naj bodo pridni, in jim želel vesele praznike. Učiteljstvo je pričelo deliti otrokom darila. Vsak je dobil zavoj in notri, kar je najbolj potreboval, ali kos obleke, čevlje, ali gorke perilo, poleg tega pa so dobili vsi učenci mlečne štruče. Učenec VII. razreda se je s primernimi besedami zahvalil učiteljstvu in vsem dobrotnikom za darila in voščil vesele praznike in srečno Novo leto. G. V. Kovač je naučil mladinski zbor prav lepo božično pesem, kar je slavnost božičnice še povzdignilo. — K —

Crep de Chine od Din 60 — naprej
Crep saten
Crep mongol
Crep marocain
Crep georgette

v največji izbiri in zajamčeno dobri kvaliteti kupite pri tvrdki

Miloš Pšeničnik,
Celje, Kralja Petra cesta 5

c Božičnica skavtov v Celju za ravne dižake in siromašno šolsko mladino. V nedeljo 21. t. m. se je vršila v gimnaziji v Celju dobro obiskana skavtska božičnica, katere se je udeležilo nad 700 ljudi, med njimi zastopniki najvišjih oblasti. Obdarovancev z obleko, obutvijo in živili je bilo nad 150, vrednost daril znaša 10.000 Din. Vsi trgovci so brez izjeme mnogo darovali, zlasti veletrgovci gg. Stermecki, Rakusch, Stiger, Zangger, veleposestnik g. Ivo Čater (milo v vrednosti 1.000 Din), Ljubljanska kreditna banka in drugi. V imenu obdarovancev izreka Mrkonjičev steg skavtov v Celju vsem dobrosrčnim Celjanom pristrčno zahvalo in voščil vsem blagoslovljene božične svetke.

c Lep čin človekoljubnosti. Cinkarna d. d. v Gaberju je poklonila celjski in okoliški občini večjo množino premoga za reveže. V vsaki občini bo dobilo po 50 najrevnejših rodbin po 500 kg premoga brezplačno. Razdelitev premoga se vrši 23. in 24. t. m. v cinkarni z izkaznicami občine. Mestna in okoliška občina se v imenu revežev iskreno zahvaljuje. Cinkarni za lepi dar. Zeleti je, da bi tudi druga podjetja posnemala Cinkarno.

c **Tlakovanje Razlagove, Kapucinske ulice in Slomškovega trga.** Uprava mestne občine razpisuje prvo javno pisarno licitacijo za prevzem zemeljskih del in priprave plana, za polaganje robnikov in napravo drobnega granitnega tlaka z zalivanjem stikov v Razlagovi, Kapucinski ulici in na Slomškovem trgu. Licitacija se bo vršila v soboto 31. januarja 1931. na mestnem načelstvu v sobi št. 6. Podrobnosti so razvidne iz razglasa, ki je nabit na uradnih deskah mestnega in sreskega načelstva.

c **Znižanje cen mesa v Celju.** Od 20. t. m. dalje so bile določene v Celju naslednje cene mesa: teletina 18—20 Din kg (prej 20—22 Din), svinjina 18 Din, krače in gnjati 24 Din (prej 25—28 Din), cena volovskemu mesu je ostala neizpremenjena in znaša po kakovosti mesa 16—18 in 20 Din. Kravje meso stane 14 do 16 dinarjev, prekajeno meso pa 23 do 24 dinarjev kg. Cene živini so naslednje: pitani voli 9.50 Din kg žive teže, srednji voli 8.50—9. Din, mršavi voli 7.50—8 Din, telice 7.50—8 Din, teleta 10—11 Din, zaklana teleta 13.50—14 Din, zaklani prašiči 14—15 dinarjev. Banska uprava je nedavno razveljavila ključ za določanje cen mesa in kruha v Celju.

**CREP SATEN
CREP GEORGETE
CREP DE CHINE**

Velika izbira! Najnižje cene!
Franco Kolbezen, Celje

c **Na Ljudskem vseučilišču** je večeraj v pondeljek predaval režiser Narodnega gledališča v Ljubljani prof. g. Osip Šest o razvoju teatra in o bistvu gledališke umetnosti. Na nadvse zanimiv način je prikazal početke teatra v komedijah in tragedijah starih Grkov in Rimljanov, omenjal vplive krščanske dobe ter je preko pasijonskih iger in pojava Pavlihe prešel k današnjemu teatru. Dotaknil se je tudi igralčeve osebnosti ter njegovega umetniškega ustvarjanja. Iz bistva gledališke umetnosti je izvajal nujnost njene obstoja, potrebnega kulturnemu človeštvu. G. predavatelj je žel burno zahvalo navzočega občinstva, ki mu je sledilo z največjo pozornostjo.

c **Zborovanje veterinarjev v Celju.** V nedeljo 21. t. m. dopoldne se je vršil v Celju redni letni občni zbor Jugoslovenskega veterinarskega združenja, sekcije za dravsko banovino, pod predsedstvom podpredsednika g. dr. Vebleta. Po otvoritvi je predaval g. prof. dr. Kern, šef drž. bakteriološkega veterinarskega zavoda v Ljubljani, o zatiranju nalezljivih boleznih med perutnino glede na najnovejša raziskovanja, banovinski veterinarski inspektor g. Fran Černe pa je govoril o živinoreji in vlogi, ki jo igrajo veterinarji pri izbiri in reji dobrih in našim krajem primerljivih živinskih pasem. Po poročilu podpredsednika g. dr. Vebleta o delu organizacije v preteklem poslovnem letu je občni zbor sprejel posebno

spomenico, ki bo predložena banu g. dr. Marušiču in ki vsebuje naslednje želje in predloge: 1. da se izpopolni mesto mestnega tržnega nadzornika v Ljubljani z veterinarjem; 2. da se banovinski veterinarji nameščajo enako kakor bivši deželni veterinarji z gotovim delokrogom in zagotovitvijo eksistence ter pravic; 3. da se uredi sodelovanje veterinarjev kot živinorejskih referentov v okrajih, kjer sedaj to funkcijo vrše izključno samo agronomi; 4. da se zagotovi nabava mikroskopov in trihinoskopov na sedežih okrajnih načelstev iz banovinskih sredstev in da se mikroskopi uporabljajo kot službeni instrumenti, ker si pač vsak veterinar ne more nabaviti lastnega mikroskopa. V vsaki banovini je to že storjeno. Ta nabava je izredne važnosti zlasti pri izvozu mesa v inozemstvo; 5. okrajni desinfektorji naj se pritegnejo tudi k razkuževanju objektov, okuženih po živinskih kužnih boleznih. Izdatki za to naj se krijejo iz banovinskih sredstev. Po odobritvi tajniškega in blagajniškega poročila je bil izvoljen dosedanji odbor, le namesto veterinarja g. Kocjana je bil izvoljen veterinar g. De Gleria. Po obširni debati o raznih stanovskih in veterinarskih vprašanjih je bil zaključen občni zbor, ki je trajal pet ur.

c **Triglavanski ples,** ki se bo vršil 10. januarja v Celjskem domu, bo najelitnejša plesna prireditev v sezoni. Sviral bo znani Jonny jazz iz Ljubljane. Dekoracije bodo v stiliziranih društvenih barvah »Triglava«.

c **Ruske pravljice.** V založbi in tiskovni Zvezne tiskarne v Celju je izšla ravnokar 72 strani obsegajoča knjiga A. N. Afanasjeva »Ruske pravljice« v prevodu prof. J. Orožna. Knjiga je zelo primerna kot božično darilo za mladino. Stane samo 10 dinarjev in se dobi v Zvezni tiskarni in v vseh celjskih in drugih knjigarnah. Knjigo toplo priporočamo.

Blago za
smučarske obleke
nogavice, dokolenice, volneno perilo, nahrbtnike dobite najceneje pri
Franco Kolbezen, Celje

c **Streliški večer.** Vsled praznika se vrši ta teden streliški večer Streliške družine v Celju v soboto 27. t. m. ob 8. zvečer na kegljišču v Celjskem domu.

c **Plesna šola trgovskih nameščencev** naznanja, da bo redna plesna vaja v soboto 27. t. m.

c **Čajanko** priredi plesna šola trgovskih nameščencev dne 5. januarja v mali dvorani »Celjskega doma«. Svira »Merkur« iz Ljubljane.

c **Plesni venček** plesne šole trgovskih nameščencev bo 31. januarja v veliki dvorani Celjskega doma. Orkester »Merkurja« je že naročen, druga dela se pripravljajo.

c **Silvestrov večer** bo priredila delavska telovadna in kulturna zveza »Svoboda« v Celju v sredo 31. t. m. s pričetkom ob 20. v gornjih prostorih Narodnega doma. Spored je zelo

Za malo denarja dobite modro angleško blago za damske plašče pri J. Kudiš, Celje, Kralja Petra c.

pester in zanimiv. Sodeloval bo tudi pevski zbor »Svoboda« in društveni jazz-band.

c **Napredovanje rezervnih oficirjev.** Med drugimi so napredovali iz Celja gg. Drago Hojkar za rez. art. podporučnika, Mirko Razlag in Bogomir Novak pa za rez. peš. podporučnika.

c **Snežno poročilo:** Kum 60 cm suhega snega, idealna smuka, vzhodni veter. Celjska koča 35 cm snega, ugodna smuka.

c **Smrtna kosa.** Dne 17. t. m. je umrla v bolnici 41-letna posestnikova žena Marija Smoletova od Sv. Stefana pri Šmarju, 19. t. m. 4-letna kočijaževa hčerka Marija Čakševa iz Stranj pri Šmarju, v pondeljek 22. t. m. pa 20-letna Stojanka Zrničeva, hči upravnice učiteljskega konvikta iz Banjaluke. N. p. v m.!

c **Žrtev mraza.** V nedeljo 21. t. m. okrog 4. jutraj je našel sin 71-letnega Viktorja Laheta z Ostrožnega, zlatarskega pomočnika v bivši Zlatarki, svojega očeta v cestnem jarku pri Weinbergerjevi tovarni na Sp. Lanovžu mrtvega. Lahe je najbrž ponoči zgrešil pot in zdrknil s ceste v jarek, kjer je obležal in smrznil. Laheta so pokopali na okoliškem pokopališču.

c **Opozorilo gostilničarjem.** Za 27. t. m. zjutraj je pozvano v Celje večje število rekrutov. Gostilničarji se opozarjajo, da je pod kaznijo prepovedano dajati rekrutom alkoholne pijače.

Najboljše angleško sukno za moške obleke dobite pri J. Kudiš, Celje

c **Drž. dvorazredna trgovska šola v Celju.** Letošnje božične počitnice trajajo po razpisu kr. banske uprave dravske banovine z dne 23. decembra 1930., VIII. No. 8156 od 23. decembra do 15. januarja. V petek, 16. januarja bo reden pouk. — Direktor.

c **Brv čez Koprivnico** pri cesti sv. Duha gradi mestna občina. Ta brv bo zelo skrajšala pot otrokom, ki hodijo iz Gaberja in Zavodne v okoliško šolo.

c **Prostovoljno gasilno društvo v Gaberju** bo priredilo v soboto 3. januarja 1931. v prostorih in dvorani Sokolskega doma v Gaberju veliko gasilsko božičnico. Igra Jazzband. Za stare in mlade ajsbolje razvedrilo. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo in popravilo gasilskega orodja, se vljudno priporoča za obilen obisk odbor.

c **Mestna knjižnica** bo v torek pred prazniki odprta od 5.—9. zvečer, v četrtek — na Božič — pa ostane za-

Prepričajte se, kakšno angleško blago Vam nudi po nizki ceni J. Kudiš, Celje, Kralja Petra c. 13

prta. Redno poslovanje zopet v soboto od 6.—8. zvečer.

c **Podružnica sadjarskega in vrtarskega društva v Celju** bo imela svoj redni letni občni zbor v nedeljo 28. t. m. ob 9. dopoldne v rdeči sobi restavracije Narodni dom. Pri tej priliki si člani lahko naročijo valilnice, ker jih namerava podružnica naročiti večje število skupno. K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

c **Gremij trgovcev v Celju** sporoča, da se letos ne bo vršil niti trgovski ples niti trgovski plesni venček, kakor je bilo objavljeno v listih, nego se bo vršil le plesni venček trgovskih nameščencev 31. januarja 1931.

c **Dijaški kuhinji v Celju** je daroval veletrgovec g. Rudolf Stermečki 100 Din namesto venca na grob gosp. Rafka Salmiča.

c **Namesto cvetja na grob g. Rafka Salmiča** sta darovala g. Slavko in ga. Vera Bolharjeva 100 Din Dijaški kuhinji.

c **Vesel začetek, žalosten konec.** Tako se zgodi marsikateremu, ki nima za šport dovolj dobrih športnih potrebščin in obleke. Dobra topla in trpežna obleka je ravno tako neobhodno potrebna kakor vse druge športne potrebščine. Za zimski šport pridejo v poštev sanke in smučiči, pa tudi dobrih, močnih in nepremoljivih čevljev ne zamuje pameten športnik. Vse, kar športnik mora imeti, se dobi že izgotovljeno in na željo tudi po meri za jako mal denar v Trgovskem domu Stermečki. Vsak si lahko ogleda vse športne potrebščine, ki so na zalogi, brez vsake obveze nakupa.

c **V hotelu »Union« v Celju** se toči fino krajinsko vino 1930 po 12, v točilnici 10, cviček 1929 po 16, v točilnici 14 Din, la belo vino 16, v točilnici 14 Din, Jeruzalemec 20, v točilnici 18 Din. (Jeruz. burgundec stari, specijaliteta 24 Din). Toči se sarajevsko dvorsko pivo.

c **Nočno lekarniško službo** ima od sobote 27. t. m. do vštete petka 2. januarja lekarna »Pri orlu« na Glavnem trgu.

c **Gasilno društvo v Celju.** Tedenško službo ima od nedelje 28. t. m. do vštete sobote 3. januarja IV. vod pod poveljstvom g. M. Orehovca.

KINO

Mestni kino Celje. V sredo 24. decembra zaprto. — Četrtek (Božič) 25. in petek (Štefanovo) 26. decembra: »Poročnik carske garde«. 100% zvočni vefilm. Poje slavni Ramon Novarro. — Sobota 27., nedelja 28., ponedeljek 29. in torek 30. decembra: »Hajduška pesem«. Veličasten zvočni film po opereti Franca Leharja »Ciganska ljubezen«. Poje svetovno znani operni pevec Lawrence Tibbett. Predstave ob delavnikih ob pol 9. zvečer, na praznika in v nedeljo ob 3., 5., 7. in 9. zvečer. Zvočna aparatura je prvovrstna, kar je dokazal že prvi zvočni film »Dve srci v taktu«, ki je bil predvajan v Celju z izrednim uspehom in v največje zadovoljstvo občinstva.

RAZGLAS.

Podpisani obljubim, da izplačam onemu, ki mi pripomore do tega, da razkrinkam in ugotovim osebo, ki je povzročitelj žaljivih in neresničnih govoric, ki so se glede mene in moje žene v zadnjem času razpasle po mestu Celju in okolici, znesek 1000 Din.

Vsakdo, ki mi lahko pripomore do tega, da klevetnika razkrinkam, naj javi potrebne podatke mojemu zastopniku dr. Juro Hrašovcu, odvetniku v Celju.

Obenem razglašam, da bom vsakogar, ki bo te neresnične vesti razširjal dalje, ovadil sodišču.

CELJE, dne 19. decembra 1930.

Ivo Čater,
veletrgovec v Bežigradu pri Celju

„VINSKA KLET“

CELJE, Dečkov trg 6

Prvovrstna dalmatin. vina za praznik:

Črno, belo „OPOLO“ à Din 10—,
„PROSEKO“ à Din 24—.

od 5 l naprej 1 à Din 8—

Po potrebi dostavim tudi na dom in se v ljudno priporočam

JOS. PEČNIK

Dopisi

Sv. Jurij ob juž. žel. V nedeljo 14. t. m. se je vršil v osnovni šoli občni zbor podružnice sadjarskega društva. Pred prehodom na dnevni red je predaval gosp. M. Levstik iz Celja o sadnem izboru za celjski srez. Povdarjal je velikanski pomen sadjarstva v narodno-gospodarskem in socialnem oziru. Kmet, ki bi imel doma dovolj dobre sadne pišče, ne bi po gostilnah zapravjal denarja in v družini bi izostal marsikateri prepir. Njegovemu predavanju, ki je trajalo dve uri, so navzoči sadjarji sledili z vidnim zanimanjem. Iz poročila posameznih funkcionarjev je posneti, da imena podružnicarjev je poslala, da razpolaga z gotovino nad 400 dinarjev in da ima lasten sadni škropilnik, ki ga uporabljajo člani. Pri volitvah je bil izvoljen stari odbor z gosp. A. Sivko na čelu.

Konjice. Rojstni dan Nj. Vel. kralja je proslavilo tukajšnje Sokolsko društvo na slovesen način v svojih prostorih v Narodnem domu 16. t. m. zvečer. Zbrala se je domača, bratska in složna družba, da se na skromen način spomni našega vladarja, ki je storil že toliko dobrega za svoj narod in našo državo in od katerega imamo pričakovati, da bo vse njegovo življenje posvečeno samo dobrobiti naroda. Br. dr. Mejak je predaval o »Našem kralju in Sokolstvu« ter v tem predavanju popisal življenje in delovanje našega kralja do današnjih dni in njegove velike zasluge za uspešni razvoj Sokolstva. Ves večer je pridno igral domači sokolski orkester. Po oficijelnem sporodu se je vršila prijetna zabava s plesom.

Sokolstvo

x Društveni občni zbori. Po naredbi Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije se morajo meseca januarja vršiti redni občni zbori. Razglasitev občnega zbora se mora izvršiti 3 dni poprej z navedbo dnevnega reda. Iz razglasa naj bo tudi razvidno, da bi v slučaju, ako bi ne bilo ob določeni uri za sklepčnost zadosti članstva navzočega (1/3 vsega članstva), vrši se občni zbor pol ure kasneje, ki je pa sklepčen ob glade na število navzočih. Na dnevni red spadajo med drugim seveda tudi poročila društvenih funkcionarjev o poslovanju društva v minulemu letu. V smislu § 23., točke 7, naj izvrše društva volitev društvene uprave, ki jo potem predložijo s predlogom za imenovanje župni upravi. Delokrog občnega zbora je naveden v § 23. društvenih pravil. Novim društvom, ki so imela ravnokar ustanovni občni zbor, je na prosto dano, da skličejo v tem kratkem razdobju redni občni zbor ali ga pa opustijo. Nova društva, ki na ustanovnem občnem zboru niso obravnavala točk 3. do 6., § 23. društvenih pravil, naj vsekakor skličejo redni občni zbor, da nudijo članstvu možnost, da se o teh vprašanih posvetuje. Točka 7., § 23. pri teh društvih ne velja. Točka 7., § 23. pri teh društvih ne velja. Točka 7., § 23. pri teh društvih ne velja. Točka 7., § 23. pri teh društvih ne velja. Vsa društva prosimo, da nam pravočasno sporočijo dan, uro in kraj občnega zbora.

x Vojaške olajšave. Večina članov, ki nastopi vojaško službo, se obrača na Savez s prošnjo za potrdilo zaradi skrajšanja vojaškega roka, kar je pa nepravilno. Dokler ne bo zadeva definitivno urejena, se naj vsak član, ko nastopi vojaško službo, javi pri svojem sokolskem društvu in prosi za potrdilo (uverenje) radi skrajšanja vojaškega roka. Ko prejme društvo pismo, naj olini uverenjenje in ga pošlje župi. Župa potrdi na tem uverenju, da je brat N. N. župi prijavljen in sicer na-

vede datum, kdaj ga je društvo objavilo in kat. številko. Nato pošlje župo uverenje statističnemu odseku Saveza SKJ, da ga tudi on overovi, nakar ga vrne župi in ta društvu. Ako je bil prošnik sprejet že kot naraščajnik, je treba tudi potrditi, od in do kdaj je bil pri naraščaju. Ko je društvo prejelo uverenje, potrjeno po Savezu in župi, ga pošlje prošniku, da ga izroči svoji komandi — edini radi skrajšanja roka. Tiskovine so na razpolago pri župi.

Uprava Sokolske župe v Celju.

x Trgovci, ki se priporočajo članstvu. Sokolsko društvo v Celju priporoča članstvu vseh sokolskih društev, da kupuje predvsem pri trgovcih, ki so člani Sokola. Društvo bo tudi objavilo imenik teh članov-trgovcev.

x Ali je to mogoče? Dvanajst let po prevratu se najde kljub vsem predpisanjem službeni jezik v Celju tvrdka, ki izdaja blagajniške liste s sledečo vsebino: »Manufaktur, Wirk, Kurz u. Modewarengeschäft Franz Urch, CILLI, Grazerstrasse 13.« Ali naj to izzivanje mirno prenašamo? Zakaj pa ne? Saj nas ne razburja niti to, da par brivskih mojstrov prav izzivalno nosi kroje po modi à la »Heimwehr«, pa vendar naše dame ravno te mojstre prav radi obiskujejo. Manjka nam nacijskega ponosa, pa naj se še tako trkamo na slovenska prsa. - Sokolsko društvo Celje.

Gospodarstvo

g Nj. Vel. kralj — pokrovitelj ljubljanskega velesajma. Nj. Vel. kralj je blagovolil prevzeti pokroviteljstvo XI. mednarodnega vzorčnega velesajma, ki se bo vršil v Ljubljani od 30. maja do 8. junija 1931.

g XI. dražba kož divjadi bo 26. januarja 1931. na velesajmu v Ljubljani. Kdor hoče vso plen ugodno prodati, naj pošlje kože čimprej na »Divjo kožo«, Ljubljana, velesajem, kjer se dobe tudi vsa pojasnila brezplačno.

Pohišstvo

10 komadov, popolnoma novo, se proda po ugodni ceni. Naslov v upr.

Radio-aparat

(3 žarnice) in pisalna miza ameriške sistema, vse kakor novo, se odda po nizki ceni. Naslov v upravi lista.

Stanovanje

soba in kuhinja, se odda s 15. jan. 1930. Ev. tudi dve posamezni sobi. Tekavc, št. 124 pod hribom sv. Jožefa.

Nočnega čuvaja

sprejme in želi pismene ponudbe Majdič, Sp. Hudinja pri Celju.

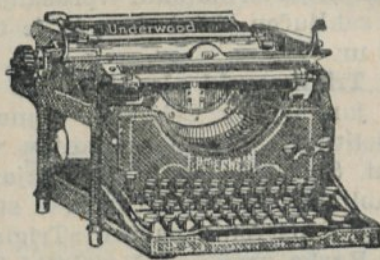
Instrukcije

nudi dijak višješolec. Najraje v rodini, kjer bi tudi stanoval. Naslov v upravi.

Restavraterji, pozor!

Prodajam prvovrsten elektr. pianino in sploh gostilniški in hotelski inventar radi opustitve obrata. Hotel »Solnce«, Rogaška Slatina.

Pisalni stroji

znamke „Underwood“ se dobe pri Antonu Lečniku, Celje, Glavni trg. Prodaja tudi na obroke.

Oglašujte!

Gospodinje!

SENZACIJA

je naš svitlozlati, plemeniti

JAMAJKA RUM

ki Vaš čaj polni, če mu ga samo malo dodate. S svojim vonjem, lebdječim okoli Vašega samovarja, Vam pridobiva zahvalnost Vaših gostov.

Po prvem poskusu boste za vedno ostali naš odjemalci!

Ampak tudi naša

SLIVOVKA

dela naši domači narodni pijači vso čast.

BRINJEVEC

izdelan iz finih toskanskih jagod, Vas bo kot ljubitelja navduševal.

BRANDY

naše proizvodnje nadomešča dober francoski konjak s svojo krepilno toplino pri potovanju in zimskem sportu.

LIKERJI

vseh vrst si bodo pridobili priznanje celo razvajenih poznavalcev.

DIEHL & COMP.
CELJE

NAŠE CENE

Sme odredili primerno slabim gospodarskim razmeram, da bi Vi kljub temu uživali prijetne trenutke. Naše cene najdete v izložbi lekarnarja g. Mr. Ph. Fedorja Gradišnika.

g. Mr. Ph. Fedorja Gradišnika.

g. Mr. Ph. Fedorja Gradišnika.

Zahvala.

Ob smrti našega plemenitega soproga in očeta

Rafka Salmiča

sta nam bila v uteho sočutje in ljubezen brezbrojnih prijateljev, ki jim izrekamo tem potom toplo zahvalo. Hvala vsem spremljevalcem v žalnem sprevedu, darovalcem cvetja in vencev, predvsem čč. duhovščini, g. sreskemu načelniku dr. Hubadu, mestnemu načelniku g. dr. Goričanu, g. komandantu 39. pp. polkovniku Kostiču, predsedniku upravnega sodišča g. dr. Vrtačniku, predsedniku okrožnega sodišča g. dr. Vidoviču, pevskega zboru za ganljivo žalostinki, gg. dr. Bavdeku, upravitelju Prekoršku, prof. Mravljaku za pretresljivo slovo ob grobu kakor tudi vsem odposlanstvom narodnih in kulturnih društev ter njegovim lovskim tovarišem za tople, zadnje pozdrave.

Osobita naša hvala gre g. dr. Jožetu Flajsu in č. sestram usmiljenkam, ki so s požrtvovalno nego blagopokojniku lajšali njegovo trpljenje.

Vsem iskrena hvala!

Žaluojača vdova Anica Salmič in otroci.

Dve kravi

montafonski se prodata vsled pomanjkanju krme. Ena sveže molzna z 20 l mleka dnevno, ena močno breja, mala viničarska krava. Grajščina Novi kloster pri St. Petru v Savinjski dol.

Kočije, avtomobili

bencinski bareli, vreče, papirnate vrečice, jermeni, transmisijski deli, telefoni raznovrstni, vse v dobrem stanju ugodno naprodaj. Vprašati upravo lista pod »Celje št. 944.«

Najokusnejša

božična darila

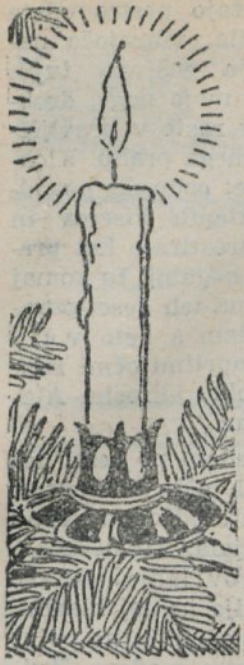
so **bonboni** znamke **Schmidt** v luksuznih škatljicah in elegantnih kasetah. Vsako blago v originalnem omotu nosi ime

Viktor Schmidt & Söhne, Wien.

Zdravstveni dom v Celju

išče za šolsko kuhinjo spretno, večšo in popolnoma samostojno kuharico. Reflektantinja naj se javijo v upravi zavoda od 8—9. dop.

F. R.:

Božična pesem

Dal božje Dete nam je paradiž,
iz jaslic milo sije mu obraz,
kot da ne ve, kaj mu prinese čas —
trpljenje in nazadnje težki križ.

Nocoj oziramo se zopet vanj,
v usmiljenje, dobroto, mir, radost,
da pojdemo poživljeni v bridkost
in v vse, kar jutri nam nakloni dan.

Saj svet je križal tudi Dete to.
A mirno v jaslicah leži nocoj,
nad njim je razprostrt nebeški soj
in glorio mu angeli pojo.

FRANJO ROŠ:

Božična zgodba

Po dolgih letih sem lani na večer pred Božičem srečal starega znanca Jakoba Troho. Nisem ga bil spoznal v prvem hipu, dokler ga nista izdala njegov tihi, mehki smehljaj in rahla, nežna beseda. Seveda je bil v lice dokaj izpremenjen, toda sicer je bil še stari sentimentalni idealist, čeprav je bil šel skozi trda leta vojne in borbe za kruh in srečo.

Nisem se začudil, ko je predlagal, da kreneva v krčmo pri Zlatem jellenu, kjer so se nekoč shajali študentje v skriti sobi, nizki, dolgi in ozki. Skoro prav taka je bila soba še zdaj, le da je samovala pusta in mrzla. Mize niso bile belo pregrnjene in vsaka beseda je odmevala tuje in negotovo v praznoti. No, Jakoba Trohe vse to ni begalo. Sicer se je čudila natakara, da hočeva sedeti prav v tej nezakurjeni sobi, toda vseeno nama je prinesla steklenico vina. In sva se pogovarjala oba v zimskih suknhah s klobukoma na glavah. Moj prijatelj pa je kakor iz dišeče cigarete srkal spomine in jih obujal z mehkiimi besedami.

— Saj še veš, prav v tej sobi smo pred petnajstimi leti v literarnem krožku čitali svoje prve pesmi. Prav tedaj sem oboževal Estero, visoko, blede, skrivnostno, ki mi je prva ranila srce. O, tiste pesmi! Kako so bile rahlo stkane in nežno mlade, kolikoli sem trpel ob njih! In Estera! Ponosna nemeška gospodična, ki je sanjavi slovenski kmečki študent, okoren in boječ, v pesmih opeval njeno hladno lepoto in svojo neuslišano ljubezen.

— Stanoval sem tedaj v globoki ulici pri Lini. Obiskal sem jo danes zjutraj, saj je toliko let že nisem videl. Vsa je osivela in oslabela. Spoznala me je in me je bila vesela. Tudi tista večno poltemna izba z oknom na obzidano dvorišče je še prav taka, kot je bila. Vse staro, očrnelo pohištvo je še tam, stoli, mize, troje postelj. Troje študentov se je baš odpravljalo na počitnice, ko sem vstopil. Plahi, revni, blede. Kakor smo bili mi nekoč. Lini sem dal nekaj dinarjev v priboljšek za praznike in so jo solze zalile. Tožila je, da sem edini, ki je nisem pozabil. Pomisli, koliko študentov je stanovalo pri njej v štiridesetih letih! Danes so advokati, zdravniki in kaj še vse! Janez Kadunec je bil celo poslanec, pamisli!

— Lina bo nocoj praznovala sveti večer. Vseh študentov se spomni nocoj in solzna zadremlje ob peči. Opolnoči pojde v cerkev. V novem letu pa zopet v staro delo in skrb, ko se študentje vrnejo. Danes pa bodo prazne tri študentske postelje, ozke, začrnele, črvice. Koliko jih je spalo tam, ki so danes gospodje z veliko besedo in dobrim položajem. Lina pa je ostala revna kakor je bila. Počitka ne bo imela, dokler ne pojde v grob.

— Ker ravno obujava spomine, pa naj ti povem do konca zgodbo o

Esteri, božično zgodbo. Saj je prav nocoj petnajst let, kar se je dogodila. Jubilej! V jutru tistega dne pred Božičem sem oddal pismo, v katerem sem Esteri želel najprijetnejše praznike in ji rahlo razodel svojo ljubezen. Temu svojemu prvemu pismu njej sem priložil troje sonetov, posvečenih oboževanki. Še danes se čudim svoji veliki drznosti. Hotel sem se pač osvoboditi negotovosti, ki me je preveč težila. Koliko sem pretrepal za svojo usodo, ki je bila zdaj izročena njenim rokam. Zdelo se mi je, da mora ugasniti solnce, ako me odbije. Ves dan nisem okusil jedi in Lina je bila vsa v strahu, da sem bolan in kako pojdem zdaj domov na počitnice. Poslil je hotela, da ležem v posteljo. Zunaj pa je pomalem snežilo ves dan. In sem dočakal. Popoldne sem prejel vsa svoja pisanja vrnjena, odprta. O, neusmiljena, nedosegljiva Estera! Okoli mene in pod nogami se je podiral svet! Zadelo me je težko in prav skozi srce! V prvem hipu sem hotel končati svoje ubogo življenje, potem pa sem kakor nevede krenil na ulico, v park in hrib. V mrazu in snegu sem se nekam oprostil dušeče more, vendar nisem mogel zbrati svojih misli, da bi se odločil na pot domov in na počitnice. Zvečer sem taval po mestnih ulicah. Če bi jo srečal, sem mislil. Saj morda mi je bilo pismo vrnjeno po pomoti, morda pa je pisane prestregel kdo drugi. Morda mi prijazno pogleda v oči, kakor da ni sama kriva vsega. Saj mora vedeti, koliko trpim zaradi nje, sem mislil. No, in srečal sem njenega brata, visokošolca. Z robato besedo me je ustavil. Ko sem mu priznal, da sem Jakob Troha, mi je zagrozil, da me pretepe in ovadi na gimnaziji, če bi še kedaj nadlegoval njegovo sestro. Tako sem bil končno na jasnem in iztreznjen. Prav semkaj sem se nato napotil in izpil nekaj kozarcev vina.

— Odleglo mi je. V lepši luči mi je zopet zasijalo življenje. Čutil sem nove sile in domislil sem se, da bi o Božiču moral biti doma, kjer me pričakujejo. Vsa topla božična pezeja je tam. Tudi nesrečni dogodek z Estero me je tiral iz mesta. In sem se spomnil domačih ljudi in tudi sosedove Anice, lepe in vesele, ki me je o počitnicah pozdravila vselej s smehljajočimi se temnimi očmi. Na vse to sem bil že skoro pozabil v svoji veliki, neuslišani ljubezni. Zdal pa mi je misel na vse to obudila krepko hrepenenje, da vidim domači kraj, svoje ljudi in njo, Anico.

— Večerni vlak je bil že odpeljal. V stanovanju sem oblekel praznično obleko, želel sem Lini srečen Božič in sem krenil peš po široki cesti. Ni bila lahka pot skozi sneg in noč, ali vendar sem hodil veselo tri ure. Ves čas sem se zabaval z lepimi mislimi, koval načrte in sklepe, kako se za vselej otresem neplodnih sanj in pričnem novo življenje. Seveda je sredi tega življenja stala Anica, njene oči so me vabile vanj. Dospel sem

domov dobro uro pred mašo polnočno. Domači so me že davno pričakovali in so menili, da sem zamudil vlak. Kmalu smo se odpravili. Noč se je bila medtem zjasnila, belo so v mesečini blestela zasnežena polja. Sosedovi so se nam pridružili in Anica je bila med njimi, krepka, lepa in prijazna. Kakor nov dan je zasijala nad mojim življenjem. Nekaj korakov sva zaostala za drugimi in mi je zašepetala:

— Malokdaj prideš domov. Kajne, da se name nikoli ne spomniš v mestu? In zdelo se mi je celo, da so vlažne njene temne oči. Neizmerno toplo mi je bilo v srcu in sam nisem vedel, kako se je dogodilo, da sva se na ovinku v gozdu poljubila. In danes, glej, je petnajstletnica vsega tega.

Trčila sva in napila spominom.
— No, in ti bi rad vedel, kako je bilo še potem? V vojno so me vrgli, dovolj je bilo tam krivičnega gorja. Vrnil sem se in nastopil službo pri železnici. Ves čas sem bil v Bosni in sem se oženil prav s to Anico. Da, ž njo, pred osmimi leti. Saj je nikoli nisem mogel pozabiti, čeprav ni lepo ravnala z menoj. Hčerko mi je rodila, ki je tudi Anica. Po dveh letih zakona pa me je zapustila. Odvedel mi jo je neki lesni trgovec in je odletel nisem videl več. Hčer mi je trpela, tako so pravili. Tisti trgovec se je je kmalu naveličal in ubožica se je morala s šivanjem preživljati. Pred nekaj meseci pa se je vrnila v domači kraj in zdaj je tam. Toda jaz je nisem mogel pozabiti in je nikoli ne bom. Nedavno sem ji pisal lepo pismo in odgovorila mi je nanj, ona, Anica. In kako lepo mi je pisala! Da je zelo nesrečna in žalostna, da je krivično in nevaležno ravnala z menoj in se kesa. Ako bi ji mogel odpustiti, da bi mi bila dobra žena, do smrti zvesta. Le poglej to njeno pismo, gotovo je v solzah pisano!

— In tako sem si izprosil za Božič pet dni dopusta. Hčerke nisem vzel s seboj, a moral sem ji obljubiti, da se vrnem z mamico. Doma pa se je izza vojne mnogokaj bilo izpremenilo. Tudi oče mi je umrl, brat se iz vojne ni vrnil, njegova žena pa se je poročila vdrugeč. Moj dom je v tujih rokah. Ali jaz pojdem v domačo vas, da zopet vidim svojo Anico, nikdar pozabljeno. Prav nocoj na sveti večer pojdem kakor pred petnajstimi leti. Zvečer se napotim peš po veliki cesti, ves poln lepega pričakovanja in hrepenenja. Zdi se mi, da iznova doživim tisti nepozabljeni sveti večer, izza katerega poteče nocoj petnajst let. Ah, Anica! Ž njo pojdem k polnočnici kakor tedaj, in tam na ovinku v gozdu se poljubiva. In potem stopiva v cerkev, polno luči, kadila in petja. In mir bo ljudem na zemlji, ki so dobre volje. Tako mislim, da se nocoj prične zame novo, srečnejše življenje.

Smehljaj se je blaženo, tudi oči so se mu bile zamaknile v daljavo, v spomine in v bodoče dni. O, dobra duša Jakob Troha!

Potem sva stopila na cesto.

— Glej, je dejal, zjasnilo se je, mesec je vzšel. Prav taka noč bo nocoj, kot je bila takrat. Napotim se prav tako in vem, da ne doživim nobene-ga razočaranja več. Ali ni bilo trpljenja dovolj?

Poslovala sva se in sem mu želel prijetne praznike in mnogo sreče. Potem je odšel s tihimi koraki in sem par hipov zrl za njim. O, dobri prijatelj, srečen v svojih sanjah! Vselej je bila varana tvoja dobrota. Da bi vsaj zdaj ne bila! Malo zahtevaš, naj ti življenje vsaj tega ne odreče!

Čez leto dni pa sem danes prejel njegovo karto z božičnimi pozdravi in dostavkom:

— Pozdravljata Te tudi žena Anica in hčerka, ki bom ž njima letos praznoval Božič v mirni sreči in toplih spominih.

No, vso srečo tebi, ubogi Jakob Troha! In blagoslovljene praznike!

DR. FR. MIŠIČ:

V snegu in ledu zapadnega Pohorja

Počasi, skoro leno in nekam nezadovoljno, rekel bi na prvi pogled, se valijo mrzli, ledeni valovi Drave, drveče iz dežele Koroške, skozi ozko in tesno odmerjeno strugo, ki jo obrobujajo na južni strani široke noge in obširna stopala zasneženega Pohorja, na severnem bregu pa srebrnosvetli, dragoceni čevljički obmejnega in zato samozavestno-ponosnega našega Kozjaka. Pa to se izletniku, ki je, bodisi na smučeh, bodisi po železnici, izpostavljeni nevarnim plazovom in snežnim zametom, dospel na postajo Ribnica—Brezno, na prvi mah samo tako zdi. Koroška Drava, ledena, zmrzla, vsa in vsa s snežnim peskom pomešana, ljubi nad vse zimsko, štajersko Pohorje in se očitno, če jo opazuješ delj časa, kar ločiti ne more od njega. Sedaj se poslavlja od Pohorja, potem zopet od Kozjaka; sedaj podaja v slovo svojo roko sv. Lovrencu, potem zopet sv. Urbanu; sedaj boža in poljublja sv. Antona in sv. Primoža, potem zopet objema vse svetnike in svetnice, ki vsi, zaviti v tople, bele zimske plašče, bahato gledajo z belih hribčkov in holmov mladega Kozjaškega gorovja. Vse tajnosti in skrivnosti pristne koroške duše nosi v svojem srcu skrite s seboj; zato je njeno slovo od te krasne zimske pokrajine tako težko, da se, odhajajoč, vedno in vedno v ledenih, pa vendar toplih pogledih, švigajočih kvišku ob skalah in čereh, ozira z ledenimi solzami na svojih rdeče-svežih licih, nazaj na ono pohorsko zimo, ki je ne bo videla nikoli več.

To je v Dravski dolini pri kolo-dvoru, ki se imenuje Brezno—Ribnica. Je že res, da se vidijo tu pa tam tudi osamljene, zapuščene breze, ki jih teža debelih sneženih plasti tlačijo k tlom, da poljubljuje s svojimi snežnimi vršički ledena in trda tla zmrzlega dravskega obrežja. Očitno blizu Ribnice na Pohorju, 755 metrov visoke, tudi rib ne manjka v mladeniško razposajeni pohorski reki Velki, ki kaže v globoko razjedeni, s snegom in ledom obzidani debri tujcu pot k Ribnici. Če se ob zasneženi progi dr. Lenarčičeve železnice in zmrzujoče, a vedno glasne Velke poganjaš v strjenem snegu na smučeh od žage do žage, od mlina do mlina, dokler ne dosežeš v Lehen, do snežnobelega Grobelnika, te venomer pozdravljajo veseli, sedaj sredi hude zime krasno pisani, razkošni povodni kosi; pa tudi gorske, rume-ne pastiričice, ki tik ob deročih, ledenomrzlih valovih na ledu, ki pokriva potok skoro docela, žde, čepe in prežijo na svoj sladki plen, na rdeče-pikaste potstri in še mnoge druge slastne ribice, ali pa se za zabavo kopljejo in potapljujejo v svojih zimskih kopalščih v Velkinih tolmunih.

Če dosežeš skozi Lehen in skozi pohorsko, s snegom pobeljeno gorsko idilo Velkar in Solarjevo do tja, kjer se pokažejo v zimskem solncu se lesketajoče sive brade Velike in Male kope, Višavja in Jezerskega vrha, vse napravljene iz samega snega in ledu, te spelje z izhrojene prave poti mična cerkva, stoječa

na oblem zasneženem holmu, sv. Lenart, prijatelj pohorskih voznikov in drvarjev in v novjšem času gotovo tudi zaščitnik številnih pohorskih zimskih izletnikov, smučarjev in sankarjev.

Ves v ledu in snegu ti pristočno in veselo poda svojo roko v pozdrav, da ne moreš, da se ne bi vsaj za trenutek ustavil pri njem, si ogledal za njegovim oltarjem čudno podkev iz turških časov in pogledal malo tudi na zasneženo pokopališče, ki je vse njegova last in kjer počivajo bivši pohorski Ribničani in Ribničanke v grobovih, zaznamovanih in okrašenih s tako bogatimi in krasnimi spomeniki, da takih vsa Slovenija nikjer drugod v tako izbranem okoliščini in sijaju na deželi nikakor ne zmore. Srebrni sneg in led, pohorski, črno-bleščeči se mramor, vmes pa udarci toplo čutečega pohorskega srca: vse to je tu v krasni zimski pokrajini zlit v eno samo mogočno bučečo simfonijo, polno najlepše harmonije.

S tega zimskega počivališča pobožnih pohorskih Ribničanov je samo še četrta ure, ki bije mimo snežno bele žive meje, skozi drevored in mimo križevega pota v vas Ribnico na Pohorju.

To je skupina, ki jo je neznana umetnikova roka stvarnikova naslikala v kljub hudemu mrazu, snegu in ledu na svetlo, belo hrbitišče, ki veže glavni pohorski greben z vzporedno raztezajočo se Oriico; to je družina, velika, obširna in številna, v kateri vlada morebiti baš zavoljo hude zime, debelega snega in trdega ledu tako velika medsebojna ljubezen, da se vse tišči okoli ene točke, da vse silijo samo k onemu središču, k belim zasneženim cerkvici, kjer je tudi sedaj, sredi hude zime v srcih vseh toplo, da se zlasti v zimskih praznikih kar gnete množica pobožnega pohorskega ljudstva; množica ljudi, ki prihajajo semkaj; nekateri s krivci od ruševca za klobukom, drugi pa zaviti v težke raševinaste kožuhe; nekatere brhke in lahokrilne, druge zopet po nepozabni dragi šegi in navadi dostojanstveno oblečene, z visokih višav, s samotno nad 1000 m visoko ležečih kmetij, ki žde, s snegom in ledom pokrite in obdane, od zimskega solca in tople domače ljubezni ogrete, sredi pohorskih gozdov, tik pred najvišjimi gorskimi vršaci in njihovimi snežnimi zameti. Prihajajo Hribrniki, Kupniki, Pisniki, Kralji in Samci, pa še mnogi drugi, vsi veseli, zdravi in orjaveli, kakor da bi jih bilo opeklo južno dalmatinsko sonce.

Cerkev, ljudska ali državna osnovna šola, tri gostilne, dve trgovini, le-

pa občinska hiša in nekaj čednim vilam podobnih hiš, vsaka posamezna in vse v celoti obdane od vestno negovanih vrto, sadonosnikov, njiv, travnikov in pašnikov, v večji daljavi pa od bukovi, borovi, smrekovi in jelovi gozdov, povsod na vsakem mestu vasi, posebno pa nad vasjo, kjer ječi star oreh pod neizmerno težo svoje snežene zimske obleke, z obsežnim in kristalno čistim razgledom na krasni pohorski in kozjaški zimski svet; vse polno svežega, visokogorskega zraka, polno toplenga zimskega solca, polno prijetne svetlobe na jasnem, odprtem brdu, polno melodijozno žuborečih voda: to je po zimi, v snegu in ledu Ribnica na Pohorju.

Ne le sonce, kojega žarki, lomeč se ob obronkih glavnega pohorskega grebena, prihajajo čez Višavje in obe Kope v svetlih rdečih in vijolčnih pramenih, semkaj, izhajajo iz velike, tako mirne solne plošče, da ji lahko gledaš v oči; tudi luna, ki dela velikanske sence in teme pohorskih vršacev na srebrno svetli zimski odeji cele pokrajine; oba, sonce in luna, združujeta v svojih mirnih in stalnih pohodih preko pohorskih grebenov, hrbtov in vrhov toliko krasote, milobe, toliko tajnih in skritih občutkov, da se popotnik, prišedši v sneg in led pohorske Ribnice, komaj zaveda, kdaj ga objame prijetno spanje in sanje.

Spodaj v gozdu pod Sv. Lenartom nekje se oglašajo ponočna ptica, kakor da bi jo bilo strah nočne samote; višje gori, blizu idilične cerkvice sv. Volbenka pa uka, zdravja in mladostne moči in kreposti prekipevajoč, razposajen mladenič, izživajoč vse, kar se greje v toplem hramu, pa tudi svetnike in svetnice, ki zmružujejo v sedaj zapuščenih pohorskih svetiščih v vaseh, na križpotih in v kapelich, v snegu in ledu.

Pot, ki vodi z višavja mimo Pisnika in Hribrnika, skozi trati Lepenarico in Berglico, dalje skozi Ribnico mimo sv. Lenarta doli do Velke in njene dolinice, je, kadar so drvarji in vozniki s hlodi in bruni izorali in izgladili pot, krasno in sijajno sankališče, ki vedno lahko tekmuje z onima v Karavankah na Ljubelju in na Semmeringu pod Dunajem.

Ta krasni zimski kotiček pohorski, doslej širšemu svetu še malo znan, pa vendar od tujcev bolj obiskan, nego od domačinov, bo, čim bo pri Ribniškem jezeru (1530) dograjena turistična postojanka, sedaj zavetišče za smučarje, šele zaslovel široko naše ožje domovine, pa tudi preko njenih mej tako, kakor spričo svoje srečne in lepe lege zasluži po vsej pravici.

pesem. Ob mojih nogah sedi s prekrižanimi nogami prodajalec sadja s platen košaro v naročju in tiho poje:

O noč, o noč z nežnimi rokami,
ki orošene breskvice imaš.

Prepojen z muziko njegovih besedi stopim na mal trg, kjer polni vedno tekoči studenec korito, obsenčen od platane. Tu v kotu je kavarna. Vsedem se na leseno klop, pogrnjeno z oguljeno kurdsko preprogo. Pestre, na papir naslikane podobe vise po stenah in predstavljajo starinske trijamborke z nabuhnjenimi jadri, križajoče valove; pod baldahinom sedi s prekrižanimi nogami sultan, obdan od vojakov, in iz njihovih lesenih pušk šviga ognjena strela. Izmael, posestnik kavarne, belobradat mož, mi streže; okrog rdeče čepice nosi ovito živobarvasto tkanino: »Moj sin, ti si moj sin«, mi pravi in me milujoče poteplje po kolenih, kakor potrepeljš mladega konja po bedrih. Vsak dan mi postreže z neštetimi skodelicami poslajene kave, ki je nikdar ne smem plačati; spremlja me, z nasmehom mi pride naproti, prinaša mi cvetlice. Okrog mene sede njegovi prijatelji, kramarji in trgovci iz mesta, in igrajo domino; semtertja vržem med nje kako turško besedo, kakor vržemo labodom v bajerju mrvico kruha. Potrpežljivo čakajo s krotkimi očmi, da zopet odprem usta in jim povem kaj prijetnega o njihovem mestu, njihovih oblačilih in njihovi gostoljubnosti. In potem se veseli Izmael, srečni oče, kojega otrok se je jedva naučil govoriti, potrepeljš me po rami in se smeji: »Sin... sin...«

Medtem gledam sanjavo v vrvenje na cesti, poslušam melodijo žuborečega studenca, okoli katerega se prerivajo gonjači oslov, da bi napojili svoje živali. Na kamenitih stopnicah se bleščijo v vrstah prazne pločevinaste posode neke ameriške petrolejske družbe. V njih nosi vodonosca na vlažno se svetlikajoči živali dragoceno tekočino po strmih ulicah v hiše v mestu. To so enotna posoda mohamedanskega trgovca; v njih shranjuje moko in riž, v njih dela maslo, v nje vložijo pistacije, služijo za peči in žerjavnice, rabimo pa jih tudi mi za krvave obezve ranjenec. Lepo razvrščene krasijo dom turške gospodinjice, tatar v notranjosti dežele izdeluje iz njih dimnike za svojo kočjo iz ilovice, in kadar razpadejo, vse preluknjane, služijo še za pločevinaste krpe, da z njimi pokrpajo late starih ograj.

Ko se dvignem s svojega sedeža, začno snažilci čevljev s krtačami tolči po svojih lesenih podnožkih. Kažejo na moje prašne čevlje: »Tvoje čevlje hočem snažiti, tujec!« V njih sredi sedi Asta, dvanajstleten deček, ki pomaga v neki prodajalni, kjer prodajajo sir, makarone in tobak. Kazalec desne roke drgne od kazalec leve roke, oba namazana s črnolom, ter se široko smeje skozi zobe: »Arkadaš!« (Mi smo bratje!) Pod raztrganim jopičem ima v žepu košček violetnega baržuna, ki je služil nekoč za našiv na ovratniku brhkega sanitetnega častnika, in s pomočjo te krpe more najbolj prašnim počestnim čevljem izvabiti lesketajoč se blesk. S pridržanimi koraki grem čez pločnik; so-li to še moji stari, ponošeni vojaški škornji, v čijih konicah je ujet ves solnčni blesk v dveh bleščečih se kroglih? Skoro si ne upam stopiti.

Tako pridem nepričakovano na trg zelenjadarjev in najdem se med kurmarami, olupljenimi koruznimi storžji, artičokami in drugimi pridelki. »O predokos paradiza!« mi kliče prodajalec melon in mi ponuja krožec melone, koje škrlatno rdeče meso se blešči v solncu. Rdeče so kot mesec, rdeče kot sonce. Vonj svežih vrtnic me objame. »Tisoč cvetov prinese dan«, pojo rdeče ustnice; za seboj pa čujem zopet glas prodajalca sadja, tih, otožen napev:

»O noč, o noč z nežnimi rokami,
ki orošene breskvice imaš.«

Od vseh strani me vabijo mehki glasovi, me obkrožajo pestro odete roke, svitla oblačila, viharjoče na glavne rute. Divja goščava tujih predmetov objame moje noge, drobna roba kramarjev raste v praviljčnih cvetkah iz cestnega prahu. Klobičiči sukanca, britve, oslovski povodci iz pestrih steklenih biserov in rožni venci se razprostirajo kot preproga pred mojimi nogami. In komaj sem se rešil iz hrupa teh deset-parakričačev, se zamotam s peto v cunjah berača, ki z zaprtimi očmi izteza svoje mršave roke: »Prosim Alaha za košček kruha.«

Obrnem se in gledam po cesti nazaj. O radost mojih oči! Kolikokrat sem hodil po njeni sredini in vedno me je vnovič zapeljala. Ali ni kot z blagom obložen krov ladje? Ali se moja duša ne spočije na tej blazini, ali ne pokuša teh slaščic in ne polni li s spomini te pestre medene škrinjice? Svitlo barvasti robci plapolajo kakor rumene ali zelene zastave na svojih jamborih, cestni prodajalci kričijo izza svojih izvidkov, kot bi bili odkrili praviljčno deželo, in s svojimi stotinami razprostrtih solčnih streh se vozi moja cesta z jadri, polnimi vetra, v neskočno daleko, jasno nebo. Ob kateri obali bo pristala?
O. M.

Novice iz Voglajnske doline

Sv. Jurij ob juž. žel. dobi električno uro in sicer na pročelju šole. Že takrat, ko se je šola zidala, se je mislilo na uro in se je napravil primeren prostor za njo, a do izvršitve ni prišlo. V zadnjem času pa je podvzel šolski upravitelj g. Fr. Žagar akcijo za nabiranje prispevkov za uro in njemu se imajo šentjurski zahvaliti, da dobe že za Božič moderno električno uro, ki bo ponoči razsvetljena. Uro in vso potrebno paraturo je sestavil g. Fr. Motnikar, urar v Zagorju ob Savi.

V Sv. Juriju ob juž. žel. že skoraj ni več hiše, kjer ne bi svetila elektrika. Le an kolodvoru še vedno svetijo s petrolejkami. Železniška uprava bi pač lahko uvedla tudi na postaji električno luč.

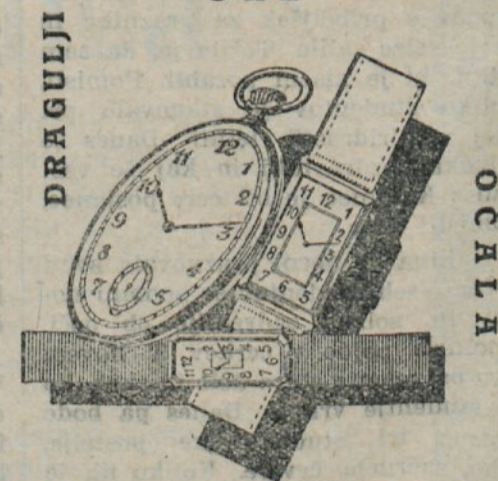
V Dramljah je bil otvorjen 10. t. m. trimesečni gospodinjski tečaj, ki ga obiskuje 17 kmetskih deklet. Tečaj vodi ga. Sittigova, prideljena ji je pa kot pomočnica gđ. Mikuševa. Dnevni pouk traja od 8. zjutraj do 4. popoldne.

Podmladek Rdečega križa je priredil v nedeljo 21. t. m. lepo uspelo božičnico za revne učence šentjurske šole. Obdarovanih je bilo 94 učencev in učenk z raznovrstnim perilom in oblekami. Potrebna vsota se je večinoma nabrala pri raznih igrah, deloma pa sta darovali obe občini in posamezniki.

Šentjurski Sokol ima svoj redni občni zbor dne 6. januarja 1931. ob 4. popoldne pri br. Liški.

Silvestrov večer priredi tudi letos Sokol in sicer v gostilni g. Cizlja. Na programu je med drugim šaljiva trodejanica »Davek na samce«.

LEPA BOŽIČNA DARILA URE

Zlatnina, srebrnina v veletrgovini
ANTON LEČNIK, CELJE
Glavni trg
urar, draguljar, optik.

Misterij orienta

Pisatelj Wegner, ki je bil med svetovno vojno kot bolničar z nemško armado v orientu, nam živo in pesniško opisuje misterij orienta. Evo skico iz njegove knjige »Šator«.

Moja cesta jadra.

Vsak opoldan grem skozi cesto trgovcev. Svojo pot pričnem pri kotlarjih. S svojimi kladivi tolčejo po rdečerjavih kotlih in pri vsakem udarcu odskoči iz kotlov zlata luskinica. Stopim v bazar sukunarjev. Pestri mozaik njihovih prodajalnic je zvrhan svetlo barvastega blaga in na počeznem drogu so obešeni katanasti robci. Ribe, navrščene na konopcu...

Dospel sem do glavne ceste. Široka, s svetlikajočimi solnčnimi pegami, velikimi srebrnimi cveti, ki plavajo na senčnatih globinah tlaka, se vije tja v hrib. Že v zgodnjih urah je polna življenja. Njen izvir je na trgu čevljarjev, kojih delavnice so napolnjene z vrstami malinovo rdečih usnatih čevljev. Potem prereže vrvičasto ravno cesto, da bi jo mogel derviš, vglobljen v svoj molitvenik, prehoditi, ne da bi dvignil

pogled. Vodi mimo odprtih prodajalnih žitnih trgovcev, mimo trgovcev z dišavami, mimo prodajalcev porcelana in končno preneha v umazanem tatarskem okraju, med berači in prežekajočo živino.

Vsako mesto te zapuščene dežele ima cesto, ki je tej enaka, in dasi tudi bi bila to razpadla vas v notranjosti Azije, kjer prodajajo med razpokanimi ilovnatimi zidovi, med vrečami, polnimi datljev in riža, lojeve sveče, obešene na stenjih kot Kitajci na svojih kitah. Kajti brez lahnega diha večno se gibajočega vetrnega meha njih delavnic ne bi to moglo biti torišče za ljudi, da bi notrali stanovali, in tako mesto bi moralo biti bedno kot berač in od gladu umreti v stepi. Pa cesta je bleščeča zapona, ki spaja marljivo jutro s sanjavim popoldnem mohamedanca, ona je ogorčeno bojišče armenških, grških in židovskih tekmecev, obilnost in zadovoljstvo vseh onih pestrih malenkosti, ki ga vabijo z zapeljivo neznano tisočih hrepenenj Evrope, kojim se njegovo otroško srce ne more upirati.

Poleg sebe začujem melanholično

Veseli Božič in srečno Novo leto

želiyo vsem cenjenim strankam in gostom sledeče tvrdke:

Zvezna tiskarna in knjigoveznica v Celju

Likalnica in čistilnica M. Covník Celje, Prešernova ulica	Modna in konfekcijska trgovina Drago Cerlini Celje, Glavni trg 14	A. M. Baldasin tovarna sodavice in pokalic Celje, Gaberje		
Rozi Zamparutti delikatesa in zajutrkovalnica Celje, Aleksandrova ul.		Matija Esih mesar Celje, Breg		
Rudolf Tkalčič čevljar Gaberje, Celje	Anton Baštevč gostilna na Škarpi Celje, Breg	J. Jellenz trgovina z usnjem in surovimi kožami Celje, Prešernova ul.	J. M. Šanc točilnica in delikatesa Celje, Vodnikova ul.	Gostilna Leskovšek Gaberje, Celje
Marija Borovič trg. šival. strojev in koles Celje, Miklošičeva 2	Matevž Zadravec pekarna Celje, Gosp. ul. 3	Albert Rutar strok. puškarsko tehnična radionica Celje, Dravska banovina	August Maček čevljarski mojster Celje, Slomškov trg 6	Ivan Oberžan pekarna Celje, Zavodna
Josip Gorenjak mesarija, pekarna in gostilna Celje, Kralja P. c. 37	Hotel Skoberne Celje, Ljubljanska cesta		Domenika Zamparutti delikatesa - zajutrkovalnica Celje, Aleksandrova ul.	
K. Kus gostilna in kavarna Celje, Glavni trg	Franc Rebeuschegg hotel »Pošta« Celje			
Auto-delavnica Rudolf Perdan Celje Mariborska c. 11	Kavarna „Merkur“ Celje kavarnar Ignac Lebič		Simon Gaberc agentura in komisijska trgovina Celje, Razlagova ul. (Hotel »Union«)	
Jakob Kovač krojaški mojster Razlagova ul. 6	Franjo Frajle trafikant Celje, Dečkov trg		Drago Gams mehanična delavnica in trgovina elektroteh. predmetov, strojev in koles Gaberje, Celje	
Prekajevalnica L. Junger Prešernova ul.	Gostilna F. Junger Lava št. 1 Celje	Maks Košir spedicija Auto-prevozništvo Celje Kralja Petra c. 13	Franjo Dolžan kleparstvo in vodna inštalacija Celje, Za kresijo	
Jos. Kos čevlj. mojster Celje, Dečkov trg 6	Karl Loibner specerija in delikatesa Celje, Kr. Petra c.		Martin Stojan stavbni in umetni mizar Teharje pri Celju	Josip Kolar čevlj. mojster Celje, Samost. ul. 6

Valentin Hladin manufakturna in modna veletrgovina Celje, Prešernova ul.		Pekarna J. Lopan Celje, Kralja Petra c. 33		Mirko Fajs Glavni zastopnik oblačilnice »Ilirija« Ljubljana Celje, Dolgo polje št. 3	
Brata Šumer manufakturna trgovina Celje, Glavni trg		Franc Kolbezen manufaktura Celje, Prešernova ul.			
Čistilnica-likalnica Ivan Taček ml. Gosposka ul.	Ivan Dečko trgovec Celje, Glavni trg			Stojan Holobar slikar in pleskar Celje, Za kresijo	
Vincenc Janič pekarna Celje, Gosposka ul. 23	I. Novak trg. šival. strojev, koles, motorjev, gramofonov- plošč Celje, Prešernova ul. 24	Ignac Grilec mizarški mojster Celje, Gaberje	I. Kudiš manufakturna trgovina Celje, Kr. Petra c. 13	F. Nerad stavbenik Celje	
K. Lamprecht čevlj. mojster Celje, Za kresijo 14	Vlado Cajhen kolarski mojster Celje, Gaberje	Čistilnica in likalnica F. Hradil nasl. Jožica Leskovšek Celje, Gosposka ul. 13	Josip Plevčak čevlj. mojster Celje, Kr. Petra c. 28	Delavska pekarna Gaberje - Celje	
Belak & Inkret inštalacijsko podjetje Celje, Prešernova ul. 3		F. Kunšek fotograf Celje, Cankarjeva c.		Anton Oražem krojaška delavnica Celje, Gledal. ul.	
F. S. Lukas žganjarna in tovarna likerjev Celje, Kralja Petra cesta		Franjo Šelih krojaški mojster Celje, Slomškov trg 1	Anton Kolenc nasl. Kralja Petra c. - Celje - Ljubljanska c. (Narodni dom)		
Alojz Zelenko cvetlični salon Celje, Kocenova Lastno vrtnarstvo Ljubljanska cesta	Anton Hofbauer veletrgovina z usnjem Celje, Gosposka ulica		Josip Jagodič specerija in železnina Celje, Glavni trg		
		»Fenix« d. z o. z. tvornica aktovk, torbic, kovčegov in vseh usnjatih predmetov Celje			
Gostilna Zeleni travnik A. Reberšak Celje, Klavniška ulica 1		M. Zabukošek krojaški mojster Celje	»Kristalija« Izdelovalnica ogledal in brušenega stekla Celje, Prešernova ul.	Gostilna M. Janžek Celje, Za kresijo	
Martin Orehovec krznar in izdelovatelj čepic Celje, Gosposka ulica		Mihael Vrenko mizar Celje, Na Okopih 11	Hotel »Hubertus« Drago Bernardi Celje, Gosposka ulica		
Anton Čoh brivec za dame in gospode Celje, Ljubl. c.	J. Kirbisch pekarna Celje, Ljubl. c.	Jos. Vranjek dežnikarna Celje, Kralja Petra c.	Gothard Novak nasl. Izdelovalnica glinastih peči itd. Gaberje 53, Celje	Anton Zupančič strojno mizarstvo Celje, Gosposka ul.	

<p>Helena Krušič kavarna „Evropa“</p> <p>Celje, Kralja Petra cesta</p>		<p>Vesele božične praznike in srečno novo leto želi svojim cenj. strankam</p> <p>F. Strupi trgovina stekla, porcelana itd.</p> <p>Celje, Kralja Petra cesta</p>	
<p>A. Sovinek mlekarna in trg. deželnih pridelkov Celje, Gaberje</p>	<p>Miloš Lipej čevljarški mojster</p> <p>Celje Za kresijo 5</p>	<p>Franc Čuk tvornica olj in lakastih barv</p> <p>Celje, Prešernova ul. 5</p>	<p>R. Plavc trgovina z mešanim blagom Celje, Vrazov trg 1</p>
<p>Andrej Rozman splošno ključavničarstvo</p> <p>Celje</p>			<p>Anton Fazarinc specerijska trg.</p> <p>Celje, Kralja Petra c. 10</p>
<p>Kamnoseštvo</p> <p>F. & J. Kullich</p> <p>Celje, Aškerčeva ul.</p>		<p>Delniška pivovarna „Union“</p> <p>Glavna zaloga v Celju</p> <p>Levstikova ulica</p>	
<p>Vesele božične praznike in srečno Novo leto želita vsem cenj. odjemalcem sodavičarja</p> <p>Ivan in Bogomir Naraks</p> <p>Zg. Ložnica - Žalec</p> <p>Celje, Kralja Petra c. 41</p>			
<p>Vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem cenj. gostom želita</p> <p>Kolodvorska restavracija Zidani most in hotel „Union“ v Celju</p> <p>Ciril in Anica Majcen</p>		<p>Franjo Vehovar Tovarna pohištva</p> <p>Zaloga: Glavni trg</p> <p>Celje, Kersnikova ulica</p>	
<p>Čevljarna „ADRIA“ družba z o. z.</p> <p>Celje Narodni dom</p>		<p>Vesele božične praznike in srečno Novo leto</p> <p>vsem cenjenim odjemalcem!</p> <p>Mestna elektrarna v Celju</p>	
<p>Vinko Kukovec stavbno podjetje tesarski mojster, trgovina z lesom in parna žaga</p> <p>Celje - Lava</p>			
<p>Hohnjec Štefan mesar</p> <p>Celje, Glavni trg</p>	<p>Dominik Uršič čevljar</p> <p>Breg - Celje</p>		
<p>Oblastno koncesijonirano stavbno podjetje</p> <p>Alojz Kališnik mestni stavbenik</p> <p>Celje, Glavni trg</p>			
<p>Lina Koschier modistinja</p> <p>Celje, Gosposka ul. 8</p>	<p>Žiga Weiss konfekcijska trgovina</p> <p>Celje, Gaberje št. 3</p>	<p>Hotelska družba v Celju</p> <p>Hotel „Evropa“</p>	

Fischer in drug

CELJE, Kralja Petra cesta

MESTNI KINO, CELJE

Najlepše božično darilo bosta oba praznična programa!

A. LESJAK, parna pekarna

CELJE—BREG

Vsem svojim cenjenim strankam želi

vesel Božič

ter istočasno tudi srečno

Novo leto

Rozine

ter drugo južno grozdje, datle, mandlje, lesnike, okraske za božično blago, bombonjere, okusno izgotovljene košarice po naročilu, likerje, konjak, rum i. t. d. si najugodnejše in poceni nabavite pri tvrdki

Ivan Ravnikar, Celje

Smoking blago v črni in modri barvi

dalje za sportne obleke in damske plašče, svile, srajce, kravate, nogavice dobite v veliki izbiri in po nizkih cenah pri tvrdki

Franc Kolbezen, Celje, Prešernova 3

Ljubljanska kreditna banka

podružnica Celje, Aleksandrova ulica

Ustanovljena 1900

Centrala v Ljubljani

Ustanovljena 1900

Delniška glavica Din 50,000.000.—. Skupne rezerve nad Din 10,000.000.—

Brzjavljavi: Ljubljanska banka

Telefon: 76

PODRUŽNICE: Brežice, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Šibenik, Zagreb

Se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.

D. N. Mamin-Sibirjak:

Brata Gordejeva

Roman.

Iz ruščine prevedel J. O.

Fedot Jakimič je bil samorasel človek. Kar je bil, je postal izključno radi svojega uma, preračunljivosti in čisto kmečke energije. Blaginja zavoda, njega interesi in korist so mu bili nad vse na svetu, bil je nepodkupljiv in zvest suženj. Lastniki niso hodili gledat svojih zavodov, živeli so zdaj v Italiji, zdaj v Parizu, upravitelj, kakor je bil Fedot Jakimič, je bil zanje zaklad. Že dvakrat je moral iti na dolgo potovanje v inozemstvo, da bi se videl z gospodarji, — prvokrat v Pariz, a drugič v Napolj. Ti potovanja sta zapustili znaten vtis. Starec je vidno izpremenil okosteneli način svojega razkolniškega življenja, zlasti po duševni strani, četudi se je trudil, da bi tega ne pokazal. Za to izpremembo je vedela samo Amfeja Parfenovna in se je radi nje bridko žalostila, vendar pa je skrbela, da je iz nje izvlekla svojo — žensko korist. Tako je bilo tudi zdaj. Z bratom, ki sta bila za mejo, je napravil Fedot Jakimič trdo komedijo zato, da bi po eni strani pokazal svojo temno kmečko silo, in po drugi — da bi samega sebe ne izdal: v notranjosti je sočustvoval s tistimi, ki so prišli izza meje. Bil je v tem oziru čustveno razdvojen: po eni strani je starec odlično razumel veliko silo izobrazbe, po drugi strani — ga je bolelo lastno kmečko neznanje in mlada človeka, ki sta prišla iz tujine, sta se mu zdela kot očitek. Bil je ves dan nerazpoložen, kakor strah je prehodil vse tovarne, kakor strah se je peljal v bakreni rudnik, kakor strah se je javil v veliki pisarni, kjer so delale stotine podložnikov, ne da bi morali upogibati hrbe. Vso dobo mu nista hotela iz glave brata izza meje, in zlasti — ponosni Nikaška.

»Ah, to mu pokažem . . . !« je stokal starec, spominjajoč se storjene mu žalitve. »Zbadljive gorečnosti bo kmalu manj . . .«

Doma je hodil Fedot Jakimič bolj mračen ko

oblak, tako da je Nemka Palageja v svoji kuhinji mrgodila obrvi, kar je pomenjalo, da je v hiši — strah. Kočijaž Anton, sobarica Daška, hišnik Spiridon, kuharica Lukerja — vsi so se bali dihniti. Bog varuj, da bi prišel zdaj kdo njemu ali njej pred oči. Največja nevarnost je končno grozila sobarici Daški, ki je morala streči v sobah. V vsem tem sta se izražala pokoren strah in suženjska ustrežljivost. »Da bi vsaj kaki gostje prišli in vse bi bilo lažje«, si je mislila sobarica Daška, ali kakor kazni za greh — gostov ni bilo. Isto si je mislil tudi kozak Miška, ki se je bal za svojo nedotakljivost. Edina nada jim je bila večerja; kadar ni bilo gostov, so v gosposki hiši zgodaj večerjali in s tako zgodnjo večerjo bi se za vse končal ta dan strahu. Amfeja Parfenovna se je zaprla zgoraj v svojo sobico, Fedot Jakimič pa je hodil po svoji lepši sobi, gladil brado in polglasno pel cerkveno zahvalno pesem: »Tvoja zmagovita desnica . . .«

Ko sta kozak Miška in sobarica Daška pogrnjala mizo, sta se bala poslednje groze: a glej, kako da Amfeja Parfenovna ne pride doli iz svoje svetle sobice? Dogajali so se tudi taki slučaji . . . Ali vse se je nepričakovano dobro končalo. Amfeja Parfenovna je prišla iz sobice, kakor da se ni nič zgodilo, sedla za mizo in celo sama nalila čašo janeževca, ki ga je Fedot Jakimič pil, preden je hodil spat. Ko sta jedla zeljno juho, nista izpregovorila niti besede. Zeljna juha je bila vroča, kakor jo je ljubil Fedot Jakimič.

»Pravijo, da je Leonid pripeljal s seboj pametno Nemko«, je izpregovorila prva Amfeja Parfenovna in prerušila grobno molčanje.

»No.«

»Doma, celo med ljudmi hodi gologlava.«

»No - no?«

»Po rusko ne zna niti besede . . .«

»Ah, volk naj jo požre . . . ! Kako pa Leonid?«

»Po njihovo govori. Sam smeh je je, pravijo.

Dote je Nemka pripeljala toliko, da se je zmotil: pet oblekec, francoski površnik, klobuček, trakove . . . Sicer je preprosta in ne bi vzbujala pozornosti, ako ne bi hodila gologlava.«

Molk. Fedot Jakimič hrusta lanskoletno slano zelje — svojo priljubljeno jed — in zdaj pa zdaj postrani pogleduje po ženi. Čuti se nekoliko krivega: razvnel se je bil in okregal ženo za prazen nič.

»Torej gologlava?« sprašuje on in se smehlja v brado. »Ah, grahovo strašilo!«

»Nikako strašilo: ona se oblači po svoji veri tako, kakor je tam pri njih, pri Nemcih, za žene navada. Mi po svoje, oni pa po svoje . . . Samo tuje je vedno smešno.«

»Nikaška — ponosnež, Leonid je napram njemu nič«, govori v mislih Fedot Jakimič. »Leonid bo mehkejši.«

»A kaj govore drugi o njiju?«

»Različno . . . Odšla sta kot naša, prišla sta kot tuja, — kaj naj bi o tem govorili? Videlo se bo pozneje.«

Zopet molk. Fedot Jakimič je zbrano srebal z leseno žlico mleko iz lesene zdele. Doma živita starec in starka docela preprosto in josta z lesenimi žlicami. Za goste se rabi porcelanasta posoda, namizno srebro in servijete, toda zakaj bi ne jedla udobno in preprosto, kadar ni gostov?

»Zelo rada bi videla to Nemko«, je nepričakovano rekla Amfeja Parfenovna, ko sta že odvečerali. »Odkar sem živa, nisem videla, kake so Nemke na tem belem svetu . . .«

»Take, kakršne so vse ženske: koščene in mesene«, je šaljivo odvrnil Fedot Jakimič.

Po večerji je bila v svetli sobici večerna služba božja: Amfeja Parfenovna je čitala »kánon«, a Fedot Jakimič je prebiral jermanast rožni venec. Nemka Palageja je bila vedno pri tej molitvi in je ponavljala vsak gib Amfeje Parfenovne. Potem pa je spremljala svojo »gospo« v spalnico in ji pomagala v posteljo. — Fedot Jakimič je prišel pozneje. Ko je ležala v postelji, je Amfeja Parfenovna mislila o raznih stvareh in ko je prišel Fedot Jakimič, je s sanjavim glasom izpregovorila:

»Kako naj neki pozovem Nemko v goste?«

»To si si izmislila«, se je začudil starec.

»Pa če je še nisem videla?«

Ali ste že naročnik „NOVE DOBE“?

Za praznike

boste v stanovanju vse temeljito očistili. Tudi vse kovinaste predmete: kljube, lestence, svečnike, obešalnike itd. Če pri tej priliki, ko ste že pri delu, namažete te svetle predmete s

„PANTAROL“

preparatom proti rji kovin, Vam jih prihodnje leto za praznike še ne bo treba čistiti. »PANTAROL« varuje namreč vse kovine: železo, baker, medenino, alumij, nikel srebro itd. na leta pred oksidacijo in jih ohrani svetle brez vsake nege.

Samoprodaja in zaloga za Jugoslavijo: Drago Žnidarič, Celje, Javno skladišče.

Veletrgovina
igrač in galanterije
F. König, Celje

Velika izbira božičnih daril: igrače, galanterijsko blago, blago iz usnja, gramofoni, snežni čevlji „TRETORN“,

okrasje za božično drevo. — Oglejte si izložbena okna in božično CENE SOLIDNE! razstavo v prvem nadstropju. CENE SOLIDNE!

Božične in novoletne dopisnice

Okraski za božično drevo

Kreppapir, svileni in barvani papir

Čudežne sveče za drevo (Wunderkerzen)

Jaslice izgotovljene v polah

Blaznikova in družinske pratike

vse v največji izbiri po nizki ceni

v veletrgovini s papirjem in knjigami

Goričar & Leskovšek, Celje

JAKOB KOVAČ, CELJE

dipl. krojaški salon

Razlagova ul 6.

priporoča svojo bogato zalogo češkega in angleškega sukna ter sukna vseh vrst za zimske plašče, prvovrstne trenchcoate za dame in gospode od 1100 Din naprej. Obleke po meri in najnovjšem kroju. Točna postrežba in solidne cene.

10

9s

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče «His Master's Voice» in «Columbia» katere vodi imenovana tovarna na zalogi se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokah pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

Prepričajte se!

Cenj. občinstvo vljudno opozarjam, da imam v svoji hiši v CELJU, KRALJA PETRA c. 37,

lastno mesarijo, prekajevalnico in gostilno pri „Jelenu“

z izborno kuhinjo. Cene konkurenčne. Specijaliteta blaga zajamčena. Prodaja blaga na drobno in debelo.

Ja obilen obisk se priporoča

Josip Gorenjak.

34-50

Prevzemam in izvršujem slej kot prej vsa steklarska dela pri novih stavbah, popravilih, adaptacijah itd. ter kritje streh in nadsvetlob z žičnatim ali robotim steklom z garancijo. Največja zaloga čeških šip, dobava ogledal po tovarniških cenah.

M. RAUCH, CELJE, Prešernova ul. 4
Ustanovljeno leta 1843. Nobene podružnice.

Inserirajte v „NOVI DOBI“!

Kmetska posojilnica za celjsko okolico v Celju

registrovana zadruga z omejeno zavezo

Pisarna v Prešernovi ulici 6

Hranilne vloge obrestuje po 6—8% čistih, brez rentnega davka.

Pri naložbi
Din 50.—
se dobi
nabiralnik na dom.

Franjo Dolžan

kleparstvo, vodovodne inštalacije strelvodne naprave.

CELJE, ZA KRESIJO 4.

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila.

Postrežba točna in solidna. Cene zmerne.

50-26

Prva največja in najcenejša trgovina

RAFKO SALMIČ

I. D.

CELJE
NARODNI DOM

Ure, zlatina, srebrnina, očali, optika itd.

Vsa popravila z garancijo.

Kupujem zlato in srebro.

Elektrotehnično podjetje KAROL FLORJANČIČ

Celje, Cankarjeva cesta št 2.

ima v zalogi po ugodnih cenah: vsakovrstni inštalacijski material in napeljave; električne motorje s pritiskinami in števce; žarnice vseh vrst in za vse napetosti; električna svetilna telesa in sestavne dele; električne likalnike za 120 in 220 voltov 3 in 4 kg; material za zvonilne in telefonske naprave; radio aparate in sestavne dele (vse baterije), anodne baterije 60 v. Din 80.—, 90v. Din 120.—, 120 v. Din 160.—.

Najnovjši radio aparat na struju z zvočnikom v eni kaseti za 110, 120, 220 voltov Din 3300.—

Pismena naročila se točno izvršujejo.

KEKSI

vedno sveži v veliki izbiri in razni

fini bonboni

se dobijo v špicerijski in delikatesni trgovini,

KAROL LOIBNER (Pri zvoncu)

CELJE, Kralja Petra cesta 17

Največja izbira trpežnega pohištva

iz trdega in mehkega lesa pri trdki

„MARMOR“

Celje, Sp. Hudinja 52 (tik glavne ceste)

Pri želodčnih, črevesnih boleznih,

slabi prebavi in hemoroidih vzemite tudi FIGOL. FIGOL osvežuje in čisti kri. Dobi se v vsaki lekarni, po pošti ga pa razpošilja proizvajalec: apoteka dr. Semelič, Dubrovnik 2/62. 3 steklenice s poštnino 105.—, 8 stekl. 245.—, 1 stekl. 40.— Din.

Za Božič

priporoča

gnjati

zvite gnjati

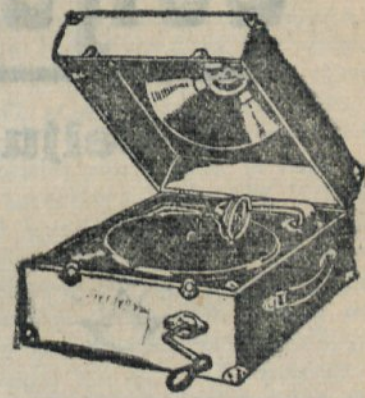
prekajeno meso

kg 23 Din

Viktor Zany

prekajevalec.

kg 24 Din

trgovina koles, šivalnih strojev, gramofonov in gramofonskih plošč. Najnovjši šlagérji stalno v zalogi.

Cene zmerne!

Prodaja tudi na obroke.

Vinko Rukovec, obl. konces. mestni tesarski mojster na Lavi

pri Celju izvršuje vsakovrstna tesarska dela, moderne stavbe, ostrejša za hiše, vile, tovarne in cerkve, strope in razna tla, paviljone, verande, stopnice, ledenice in ograje. — Gradnja mostov, mlinov in jezov.

Parna žaga in lesna trgovina, Lava pri Celju. Čekovni račun št. 1.4737

USTANOVLJENA LETA 1881.

Celjska posojilnica d. v Celju**Celje**

v lastni hiši Narodni dom

v lastni hiši Narodni dom

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, jih obrestuje najugodneje, nudi popolno varnost in izplačuje točno.

Izvršuje vse denarne posle, kupuje in prodaja tuj denar ter čeke na inozemstvo. Izdaja uverenja za izvoz blaga.

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg zavodovih aktiv po Din 100,000.000 — še lastna glavnica in rezerve, ki znašajo nad Din 14,500.000 —.

PODRUŽNICI:

MARIBOR

Aleksandrova cesta št. 11.

ŠOŠTANJ

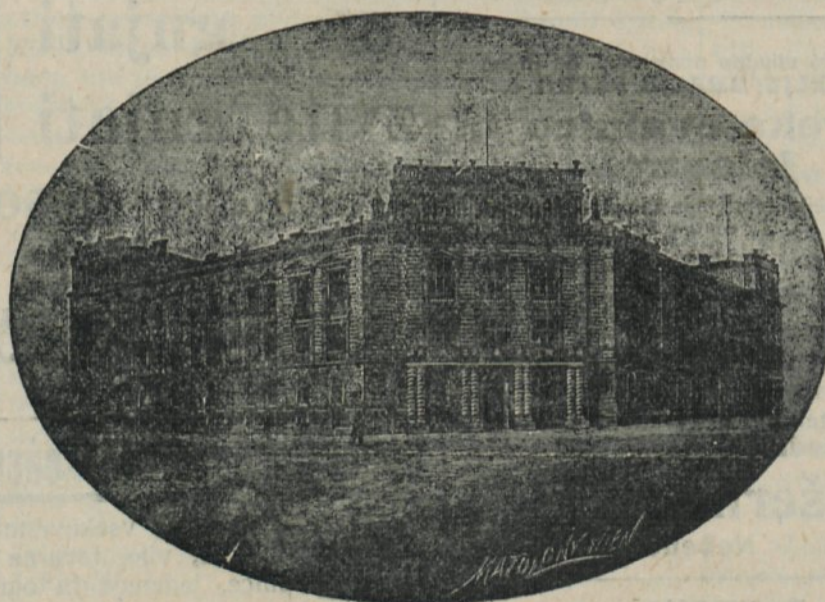
(v lastni hiši)

Najvarneje in najugodneje se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v Celju, Krekov trg (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno

Za hranilne vloge jamči poleg premoženja hranilnice

še mesto Celje

z vsem premoženjem in vso davčno močjo